

8STE JAARGANG, NR. 136
19 APRIL 2010

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

6 BOEKBESPREKINGEN

7 PLATENRECENSIES

Cor Bakker, Jungle Boldie, XLJazz,
 Konrad Koselleck Big Band, Sean
 Bergin, Hans Teeuwen, Wolfert
 Brederode/Harry Sokal, Flow,
 Rembrandt Frerichs, Hiromi,
 BraamDeJoodeVatcher e.a.

21 CONCERTVERSLAGEN

Bik Bent Braam, Ernst Glerum e.a.

EN VERDER:

23 Uit de jazzpers: de jaren tachtig

25 Nominaties JJA-Awards 2010

JAZZFLITS 137

staat 3 mei op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**1 MILJOEN VOOR ONDERZOEK
 NAAR EUROPESE JAZZ**

De University of Salford (Manchester) gaat gedurende drie jaar onderzoek doen naar de Europese jazz-scene. Voor het project, 'Rhythm Changes: Jazz Cultures and European Identities', het grootste in zijn soort ooit, is bijna 1 miljoen euro beschikbaar. Ook de Universiteit van Amsterdam doet mee.

Dr Tony Whyton, docent Muziek op de University of Salford, leidt het project. "Since it first arrived on this side of the Atlantic, jazz has been at the centre of discourses about European identity, politics and cultural value", zegt hij. Het onderzoek moet antwoord gaan geven op vragen als 'hoe ziet de jazzcultuur in Europa eruit', 'hoe klinken nationale culturele invloeden in de Europese jazz door' en 'welke veranderingen zijn er op dit moment in de Europese jazz gaande'. Aan het onderzoek werken ook universiteiten mee in Birmingham City, Kopenhagen, Graz, Lancaster en Stavanger. Verder worden jazzmusici en de muziek-industrie er nauw bij betrokken. Tony Whyton: "The project 'Jazz Cultures and European Identities' will use jazz to investigate changes in European culture. Our research on jazz cultures will be a way in to addressing larger issues - are we still distinct nations or has technology, cultural change and political collaboration made people across the continent more similar?" Het onderzoek wordt betaald met geld van de Europese Unie.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

RUBEN SAMAMA WINT DELOITTE JAZZ AWARD

Bassist Ruben Samama heeft 14 april in het Bimhuis te Amsterdam de Deloitte Jazz Award 2010 gewonnen. Hij ontving een geldprijs van 20.000 euro. De twee andere finalisten, saxofonist Lars Dietrich en gitarist Reinier Baas, kregen ieder een stimulansprijs van 2.500 euro.
 ...vervolg pagina 4

CONCERTVERSLAG

**BALMORHEA: EEN GELUKKIG HUWELIJK TUSSEN
 HEDENDAAGSE KLASIEKE MUZIEK, JAZZ EN POP**

Op Eerste Paasdag speelde in cultuurcentrum Roepaen (Ottersum) de in 2006 opgerichte symfonische rockjazzgroep Balmorhea uit Austin, Texas. Leiders pianist/gitarist Rob Lowe en gitarist/banjospeler Michael Muller speelden met drie strijkers, Aisha Burns (viool), Nicole Kern (cello) en Travis Chapman (bas) en drummer Taylor Tehan een intelligent concert waarin hedendaagse klassieke muziek, jazz en pop een gelukkig huwelijk aangingen. De fraaie pastorale muziek werd voorafgegaan door een pianorecital van de jonge Berlijnse pianist Nils Frahm, die met sobere hedendaagse klassieke klanken indruk maakte.

Tekst en foto: Tom Beetz

NIEUWS

2.500 euro voor boek jazz in Tilburg

Het bestuur van het Prins Bernard Cultuurfonds Noord-Brabant heeft een bedrag van 2.500 euro toegekend aan de Stichting Jazz in Tilburg. De stichting zal het geld gebruiken voor een boek over de jazz in Tilburg.

POW presenteert nieuw programma

In Tilburg gaat 21 april BoX of BriX, het nieuwe programma van het POW Ensemble in première. Het is een 'ongewisse muzikale reis door een nog onaf gebouw'. "De bouwstenen zijn in feite microcomposities, die zelfstandig te gebruiken zijn. Via een ingenieus systeem van visuele tekens maken de spelers aan elkaar duidelijk welke elementen er gespeeld gaan worden", aldus het Ensemble van saxofonist Luc Houtkamp.

(<http://www.powensemble.nl/>)

Nieuw in Den Haag: Jazz & Blues Sociëteit Engels

In Den Haag is op 28 maart feestelijk de nieuwe Jazz & Blues Sociëteit Engels geopend. Dat gebeurde met optredens van het Truus Engels Quartet, saxofonist Frits Katee en zangeres Joke Bruijs. Voor 25 april staat drummer John Engels op het programma. Hij is de broer van initiatiefnemer Charles Engels: "De sociëteit is min of meer een ode aan mijn vader (de drummer John Engels sr, red). Vandaar de naam Sociëteit Engels." De nieuwe sociëteit is gevestigd op de Kon. Emmakade 4-5B.

Willem Hellbreker zoekt sponsors voor cd

Saxofonist Willem Hellbreker is op zoek naar sponsors voor zijn nieuwe cd. Die gaat hij in mei met vibrafonist Frits Landesbergen opnemen. De sponsors worden vermeld op de cd en Hellbrekers website.

Voor 3de keer Junior Award Zeeland

Voor het derde jaar op rij wordt op 23 mei tijdens het Jazzfestival Middelburg om de Junior Jazz Award Zeeland gestreden. Dit concours staat open voor musici van 10 tot 23 jaar. Er zijn twee categorieën: student vakopleiding/conservatorium en amateurmuzikant. De voorronde is 16 mei in Porgy en Bess, Terneuzen.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

PLATEN

PIANIST COR BAKKER KEERT OP NIEUWE CD 'ELETTRA' TERUG NAAR DE JAZZ

Pianist Cor Bakker is op zijn nieuwe album 'Elettra' teruggekeerd naar een oude liefde: jazz. Bakker (links) overhandigde 7 april tijdens de persconferentie van The Hague Jazz het eerste exemplaar aan festival-directeur Ruud Wijkniet. Op de plaat is Cor Bakker te horen met gitarist Jesse van Ruller, bassist Clemens van der Feen en drummer Hans van Oosterhout. (zie ook pg. 8)
Foto: Joke Schot.

PODIA

VEERTIGSTE BREDAZAZZ FESTIVAL PAKT UIT MET '4 TIMES ARTIE SHAW'-CONCERT

Ter gelegenheid van de veertigste editie van het Breda Jazz Festival wordt eer betoond aan saxofonist Artie Shaw. Vier klarinettisten brengen zaterdag 15 mei een ode aan hun honderd jaar geleden geboren voorganger. Het festival wordt van 13 tot en met 16 mei gehouden.

De vier klarinettisten zijn Eiji Hanaoka, Frank Roberscheuten, Evan Arntzen en Robert Veen. Ze worden begeleid door een speciale formatie met Colin Dawson (tp), Dan Barrett (tb), Peter Mingaars (gt), Paolo Alderighi (p), Masato Kobayashi (b) en Ed Metz (dr). Het eerbetoon is onderdeel van het Jubilee Concert, waarop ook de Sammy Rimington Band, de Creole Clarinets (met de klarinettisten Thomas L' Etienne en Uli Wunner) en zangeres Lillian Boutté & The Festival Giants (met Jason Marsalis op drums) van zich laten horen.

Ook speciaal is het onderdeel '40 Years Jazz from Breda' op donderdagavond 13 mei. In twee tenten treedt dan een aantal oude stijl-orkesten uit de Bredase jazzannalen op, waaronder de JoJo Reunion Band, Washboard Wailers, Miss Lulu White's Red Hot Creole Jazzband en de Scat Cats. Dezelfde avond brengt zangeres Kim Hoorweg, samen met The Houdini's, 'Fever', een programma met stukken van Peggy Lee. Het festival wordt zondag afgesloten met andermaal een eerbetoon. Nu van het Rosenberg Trio aan gitarist Django Reinhardt. Ook hij werd honderd jaar geleden geboren.

Het Breda Jazz Festival heeft een deels betaald binnenprogramma en een gratis buitenprogramma. Op het buitenprogramma staan 180 optredens. Het festival trekt jaarlijks zo'n 250.000 bezoekers en is daarmee een van de grootste evenementen van Nederland. (<http://www.bredajazzfestival.nl/>)

WINNAARS JAZZECHO'S 2010 DEUTSCHER MUSIKPREIS JAZZ

De Echo/Deutscher Musikpreis Jazz is te vergelijken met onze Edisons. Het zijn prijzen waarmee de Duitse platen-industrie cd's in diverse categorieën, waaronder 'jazz', bekroont. De Echo's 2010 worden op 5 mei in Bochum uitgereikt. Een overzicht van de winnaars in enkele aansprekende categorieën:

Würdigung des Lebenswerkes

Paul Kuhn

Ensemble nationaal

Tingvall Trio

Vattensaga (Skip Records)

Ensemble internationaal

Vijay Iyer Trio

Historicity (ACT)

Piano nationaal

Michael Wollny

Wunderkammer (ACT)

Piano internationaal

Uri Caine

Plastic Temptation (Winter & Winter)

Saxofoon nationaal

Klaus Doldinger

On Stage (Warner Music)

Saxofoon internationaal

Branford Marsalis

Metamorphosen (Marsalis Music)

Drums nationaal

Wolfgang Haffner

Round Silence (ACT)

Drums internationaal

Billy Hart

Live At Cafe Damberd (Enja Records)

Bas nationaal

Henning Sieverts

Blackbird (Pirouet Records)

Bas internationaal

Renaud Garcia-Fons

La Linea del Sur (Enja Records)

Koperblazer nationaal

Frederik Köster

Zeichen der Zeit (Traumton)

Koperblazer internationaal

Roy Hargrove

Emergence (Emarcy Records/Universal)

Nieuwkomer van het jaar

Angelika Niescier

Sublim III, Enja Records

Best verkocht

Diana Krall

Quiet Nights (Verve/Universal)

Bigband-album

Helge Sunde

Finding Nymo (ACT)

Dvd

Diana Krall

Live in Rio (Eagle Vision)

PODIA VERVOLG

SILJE NERGAARD GEEFT VOORPROEFJE VAN OPTREDEN OP KOMENDE THE HAGUE JAZZ

Tijdens de perspresentatie van het programma van The Hague Jazz 2010, gaf de Zweedse zangeres Silje Nergaard (foto) op 7 april een voorproefje van haar komende optreden daar. De vijfde editie van The Hague Jazz is op 11 en 12 juni in het Haagse World Forum. Het programma biedt 83 acts verdeeld over twaalf podia. In het oog springende buitenlandse namen zijn: Lou Donaldson, Benny Golson, Nils Landgren, Bob Mintzer, Courtney Pine, Houston Person, Wayne Shorter, Toots Thielemans, Steve Turre en Randy Weston. Maar ook tal van Nederlandse jazzmusici zijn van de partij, onder wie Peter Beets, Cor Bakker, Masha Bijlsma, Candy Dulfer, Kim Hoorweg, Cees Schrama, New Cool Collective, Joris Teepe en Sanna van Vliet. Verder biedt het programma diverse samenwerkingsverbanden met het Metropole Orkest, een Pure Jazz-podium en tentoonstellingen. Een deel van het programma heeft 'Miles Davis' als thema. (Foto Silje Nergaard: Joke Schot)

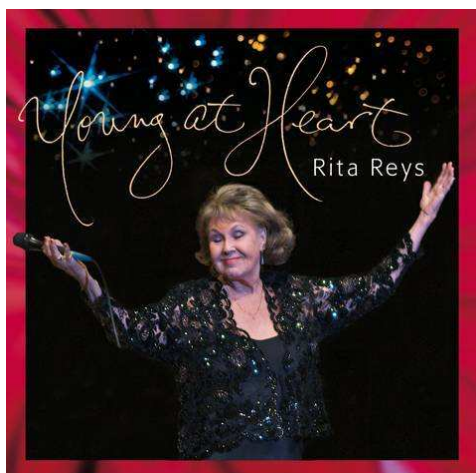

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

Nieuwe album Rita Reys 23 april uit

Rita Reys' nieuwe studioalbum 'Young at Heart' verschijnt 23 april. Het telt twaalf stukken, waaronder tien stukken die de zangeres nooit eerder opnam, zoals 'Young at Heart' en 'I Remember You'. Reys wordt begeleid door het Ruud Jacobs Kwartet en als gasten zijn Scott Hamilton op tenorsax en Thijs van Leer op Hammondorgel te horen.

Jubileumboek verhaalt over veertig jaar Breda Jazz Festival

In opdracht van de Stichting Breda Jazz Festival heeft Hennie van de Kar-Vervoeren de veertigjarige geschiedenis van het festival te boek gesteld. Ze sprak voor haar 'Het Breda Jazz Festival 40xxx, een beleving' met muzikanten, (ex)festivalmedewerkers, bestuursleden, programmeurs, horecavertegenwoordigers, bezoekers, sponsors en andere betrokken partijen. "Al lezende ontstaat een beeld van een relaxed festival dat onlosmakelijk is verbonden met de stad Breda", aldus de schrijfster op de website van het festival.

Radioshow Jef Neve stopt 22 juni

De Vlaamse publieke omroep Klara stopt 22 juni met het jazzprogramma van Jef Neve. In het wekelijkse programma ontvangt de presentator/pianist muzikale gasten van naam. Zelf speelt hij het eerste en laatste stuk van het programma. Klara moet bezuinigen en het programma is erg duur. Neve startte zijn radiowerkzaamheden begin 2008.

Webkanaal voor jong jazztalent

Radio 6 heeft een nieuw jazzkanaal. Het heet Jazz Jong en is speciaal opgericht voor jonge jazz- en worldmuzikanten. (www.radio6.nl)

PODIA VERVOLG

INTERNATIONAL GIPSY FESTIVAL DIT JAAR MET SPECIALE 'DJANGO'-DAG

Omdat het dit jaar honderd jaar geleden is dat gipsygitarist Django Reinhardt werd geboren, heeft het komende International Gipsy Festival een dag aan hem gewijd. Op die dag, 29 mei in Tilburg, treden onder anderen op: gitarist Mozes Rosenberg, Basily, gitarist Eric Vaarzon Morel, pianist Peter Beets en violist Tim Kliphuis.

Het International Gipsy Festival wordt dit jaar voor de veertiende keer gehouden. Plaats van handeling is op 29 en 30 mei de Interpolistuin. Daarin staan drie podia waarop een gipsymix van traditioneel, pop, hip-hop, jazz, balkanbrass en flamenco ten gehore zal worden gebracht. Er staan in de ruimte ook zes authentieke woonwagens opgesteld. Het 'Djangology'-programma duurt van 14.00 tot 21.00 uur. Andere artiesten die in dat programma optreden zijn violist Tcha Limberger en de gitaristen Dorado Schmitt, Tschavolo Schmitt, Popi Basily, Paulus Schäfer en Vano Bamberger. Normaliter duurt het festival maar een dag. (<http://www.gipsyfestival.nl>)

PRIJZEN

VERVOLG VAN PAGINA 1

DELOITTE JAZZ AWARD

De finalisten van de Deloitte Jazz Award. Met in het midden van links naar rechts: Reinier Baas, winnaar Ruben Samama en Lars Dietrich. (Foto: Govert Driessen)

Ruben Samama gaf een demonstratie van de mogelijkheden van de contrabas, ook strijkend. En met een buitengewoon muzikaal gebruik van elektronica, vond de jury. Die hoorde een 'ongelofelijk ritmegevoel' in de blues. De jury werd verder getroffen door zijn originaliteit en zin voor avontuur, en door de manier waarop hij zijn medemusici wist te inspireren.

De drie kandidaten traden in een vol Bimhuis op met het Stefan Lievestro Trio. Eerst Lars Dietrich, toen Ruben Samama en als laatste Reinier Baas. Een volgorde die volgens Wilfried de Jong door 'ouderwets tossen' was bepaald. Hij kondigde de 'waanzinig goede muzikanten' aan en af. Elke finalist speelde voor de pauze een korte set. Na de pauze volgde een uitvoering van het verplichte werk: 'A Night in Tunisia' van Dizzy Gillespie.

In de jury zaten de musici Benjamin Herman en Jan Menu, de journalisten Amanda Kuyper en Bert Vuijsje, en impresario Jacobien Tamsma. Winnaar Ruben Samama mag 30 juli een concert geven in het Amsterdamse Concertgebouw en met Pinkstereen op de Brussels Jazz Marathon 2011.

NIEUWS

Yuri Honing geeft workshop

Saxofonist Yuri Honing, pianist Wolfert Brederode, bassist Tony Overwater en drummer Joost Lijbaart, tezamen het Yuri Honing Acoustic Quartet, geven 29 mei een gratis workshop tijdens het Meer Jazz Festival in Hoofddorp. Aansluitend zullen zij een concert verzorgen.

Matchmaking op Jazzdag

In het programma van de komende Jazzdag is voor het eerst een onderdeel 'Matchmaking' opgenomen. Tijdens dit onderdeel kunnen buitenlandse jazzprofessionals in contact komen met Nederlandse jazzmusici en -professionals. De organisatie van de Jazzdag hoopt hiermee de kansen voor Nederlandse jazz in het buitenland te vergroten en de export te bevorderen. De Jazzdag is 7 mei in Amersfoort.

Inschrijving Jazz Hoeilaart geopend

De internationale wedstrijd Jazz Hoeilaart vindt dit jaar van 23 september tot en met 25 september voor de 32ste keer plaats. Musici jonger dan 30 jaar kunnen zich vanaf nu inschrijven. Rosario Giuliani, Michiel Borstlap, Magnus Lindgren, Alexi Tuomarila en Robin Verheyen, stonden ooit in Hoeilaart op de planken.

Lucky Thompson discografie uit

Bij uitgeverij Names & Numbers in Almere is een discografie van saxofonist Lucky Thompson verschenen, samengesteld door Bob Weir. Het werk omspannt de periode van Thompsons debuut bij het orkest van Lionel Hampton in 1934 tot zijn laatste concert in april 1974. In totaal 276 sessies worden gedetailleerd beschreven. Info: gehोजazz@planet.nl.

ECM-baas Manfred Eichner bekroond

ECM-producer en -eigenaar Manfred Eichner heeft een Lifetime Achievement Award van het Amerikaanse jazzmagazine DownBeat gekregen. De Award bestaat sinds 1981 en heeft als doel "to recognize the accomplishments of jazz pioneers, entrepreneurs and clarion callers who work tirelessly to connect jazz artists with audiences around the world." In 2008 en 2009 werd Eichner door de critici van DownBeat al tot producer van het jaar gekozen.

Tim Sprangers jazzmedewerker VK

Tim Sprangers wordt de nieuwe jazzmedewerker van De Volkskrant. Hij is de opvolger van Koen Schouten.

OVERIG VERVOLG

BREUKER WINT BEROEP TEGEN STOPZETTEN RIJKSSUBSIDIE DOOR NFPK+

Willem Breuker heeft vlak voor de Pasen de zaak gewonnen die hij tegen het Nederlands Fonds voor de Podiumkunsten (NFPK+) bij de Amsterdamse bestuursrechter had aangespannen. Dat meldt De Volkskrant van 7 april. Breuker was in beroep gegaan tegen het besluit om de subsidie van het Rijk aan zijn ensemble vanaf 2009 stop te zetten.

Tijdens de rechtszetting bleek dat de leden van de Commissie Muziek al jaren geen optreden van het Willem Breuker Kollektief hadden bezocht en hun negatieve oordeel louter op de ingediende plannen hadden gebaseerd. Het Willem Breuker Kollektief zou volgens het oordeel van het NFPK+ niet langer 'een onderscheidende en waardevolle bijdrage ten opzichte van het overige aanbod in het Nederlandse muzieklandschap' meer leveren. Meer gedupeerde musici waren van zins om bezwaar aan te tekenen tegen stopzetting dan wel verlaging van hun subsidie, maar zagen daarvan af toen het NFPK+ ze financieel toch enigszins tegemoet kwam. Willem Breuker weigerde de uitgestoken hand aan te nemen.

DEN HAAG EIND JUNI BOL VAN JAZZ TIJDENS 20STE IASJ JAZZ MEETING

Naar verwachting zo'n 150 internationale jazzmusici zullen van 26 tot en met 28 juni in Den Haag deelnemen aan de twintigste Jazz Meeting van de International Association of Schools of Jazz (IASJ). Ze zullen op verschillende plekken in Den Haag muzikaal van zich laten horen.

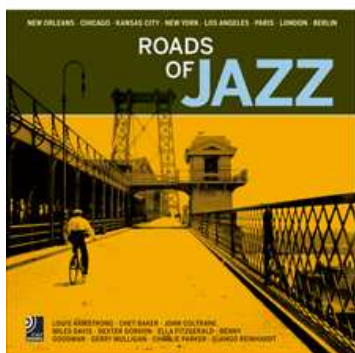
Plaats van handeling van de IASJ Jazz Meeting zal het Koninklijk Conservatorium Den Haag zijn. Daar kunnen de deelnemers, docenten, musici, studenten en andere vertegenwoordigers van de aangesloten instituten, met elkaar in gesprek gaan en ideeën uitwisselen. Maar ook wordt er muziek gemaakt.

Onder de titel 'The Future Jazz Concerts' is een minifestival in elkaar getimmerd dat als belangrijkste locatie het Theater aan het Spui heeft. Het festival bestaat uit een aantal concerten en een reeks jamsessies. In alle concerten duikt steeds saxofonist Dave Liebman op. De artistieke leider van het IASJ speelt onder anderen met de Eric Ineke Jazz Express (26 juni) en op het Masters of Jazz-concert (28 juni). Tijdens het laatstgenoemde evenement zullen zo'n vijftig jazzmusici in kleine bezettingen optreden, onder wie de Nederlanders Ack van Rooyen (tp), Wim Bronnenberg (gt), Eric Vloeimans (tp) en Roon Roos (sax). De reeks jamsessies staat van 27 tot en met 30 juni in een aantal Haagse horecagelegenheden gepland. Het Future of Jazz-festival wordt op 1 en 2 juli besloten met op iedere avond een concert waarin drie jazzgroepen composities spelen die in de week van de Jazz Meeting zijn geschreven. De groepen zijn samengesteld uit musici van verschillende nationaliteiten.

De IASJ werd twintig jaar geleden opgericht. De organisatie wil de internationale verstandhoudingen stimuleren door jazzmusici uit verschillende culturen tot elkaar te brengen. Wouter Turkenburg, hoofd van de afdeling jazz van het Koninklijk Conservatorium, geeft leiding aan de organisatie. De eerste Jazz Meeting vond ook in Den Haag plaats. Vorig jaar was de Hogeschool van de Zwitserse stad Luzern gastheer.

JAZZ OP PAPIER

VIKANT

Peter Bölke en Rolf Enoch.
Roads of jazz.

Hamburg : Edel, 2009.

155 pag. : ill.

29x29 cm + 6 cd.

(Earbooks).

ISBN 978-3-940004-31-4 geb.

Prijs 40 euro.

Thomas L. Morgan.
Historic photos of New Orleans jazz.

Nashville TN : Turner, 2009.

206 paf. : ill.

26x26 cm.

ISBN 978-1-59652-545-0 geb.

met stofomslag.

Prijs 40 dollar.

't Is zo lang als 't breed is, was een gevleugelde uitdrukking van mijn vader, om aan te geven dat het hem niets uitmaakte als het om keuzes ging. Dat geldt ook voor het vierkante formaat van een boek: het heeft iets onbestemds, je kunt er alle kanten mee uit. Om voor mij onbegrijpelijke redenen passen boekontwerpers het nogal eens toe, vooral bij fotoboeken en coffee-table books. In Duitsland gebruikt uitgeverij Edel het formaat consequent voor zijn serie Ear Books. Dat zijn boeken waarbij, door toevoeging van cd's, ook iets te horen valt. Nu is dat een heel geschikte combinatie als het over muziek gaat, maar de serie strekt zich ook uit over onderwerpen als steden, auto's en beeldende kunst!

Om me tot ons terrein te beperken: tot nu toe zijn er drie foto-boeken bij van de Italiaan Giuseppe Pino: 'Love my Jazz' (niet te verwarren met een soortgelijk boek van hem, 'Jazz my Love', zie jrg. 2, nr. 15), 'Sax!' en 'Black & Blues'. Dan is er 'Love of my Life' met jazzfoto's van de Duitse Siggie Loch, en 'Gospel Journey' met vrij recente sfeer- en actiefoto's van diverse fotografen. De uitgaven zijn zonder tekst en bevatten elk vier cd's. Een tweetaalige tekst, in het Duits en Engels, begeleidt de foto's van Elena Carminati in 'Jazz Tales'. Het meest recent is 'Roads of Jazz', een geschiedenis in vogelvlucht langs diverse steden in Amerika en Europa. Het is overmatig geïllustreerd met tot dubbele pagina's opgeblazen stadsgezichten uit de jaren twintig en dertig, met platenlabels en -hoezen. De eveneens tweetalige tekst heeft weinig om het lijf, gaat niet verder dan tot eind jaren vijftig en is toegespitst op de inhoud van de cd's. Irritant bij deze beperkte informatie is dat het 'Drogengebrauch' zo vaak ter sprake moet worden gebracht. Verder laat de bewerkster in het Engels nog wel eens een steek vallen.

De cd's – dit keer zijn het er zes – geven in 119 opnamen een alleszins representatieve doorsnee van de spraakmakendste opnamen uit veertig jaar jazzhistorie, van de ODJB tot Jimmy Giuffrè. Daarbij een weinig gehoorde opname van de Woody Herman band uit 1942 met 'Down Under', een compositie en arrangement van Dizzy Gillespie, en 'Ten Lessons with Timothy' door een groep van Tony Scott uit 1945, een titel die Remco Campert vijf jaar later inspireerde tot een gedicht dat later ingekort werd tot gewoon 'Timothy'.

Een echt fotoboek is de verzameling die radioman Tom Morgan bijeenbracht uit de collectie van het Louisiana State Museum. Bij een eerste aanblik kom je veel portretten tegen uit het standaardwerk van Rose & Souchon, maar een nadere beschouwing leert dat het er slechts 25 van de 200 zijn. Wel zijn er foto's – onder meer van Louis Armstrong, Baby Dodds, de begrafenis van Papa Celestin – die je kent van andere publicaties. Ze zijn voortreffelijk gereproduceerd, op tamelijk groot formaat en ongesneden. Ook de identificatie is, op een paar gevallen na – zie pag. 25, 33 en 36 – in orde. Verder hebben we te maken met de bekende verbastering van Franse namen. Waar Rose & Souchon Jimmy Cozzens schrijven is dat hier ene W.L.J. Cousins. De inhoud is verdeeld in vijf perioden van 15-35 jaar en bestrijkt precies een eeuw. Er is geen index. Aanbevolen.

Jan J. Mulder

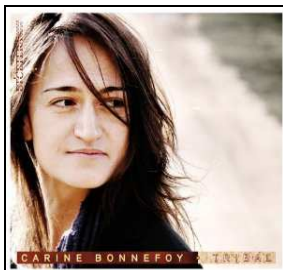
Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CD-RECENSIES

CARINE BONNEFOY

Tribal

Et'cetera Now

Meer info Carine Bonnefoy; klik hier:
<http://www.carinebonnefoy.com>

Op het omslag van 'Tribal' zien we een vrouw. We weten niet wat ze denkt, maar haar blik drukt iets uit van nieuwsgierigheid en vastberadenheid, met een oogopslag die het vermogen zorgvuldig te kunnen observeren verradt. De vrouw is Carine Bonnefoy, componiste, pianist, arrangeur en bandleider. Française, dochter van een Polynesische moeder en een Franse vader. De korte openingstrack, het geheel met percussie gespeelde 'I Uta', onthult een belangrijke bron voor het werk van Carine Bonnefoy, namelijk haar deels Polynesische wortels. Ook het een na laatste nummer van dit album, 'I Tai', refereert aan haar oorsprong. Alsof beide referenties haar werk compositorisch omvatten en inbedden. Zonder iets aan de eigenheid van Carine Bonnefoy af te doen, kan haar werk vergeleken worden met dat van collega-componisten en bandleiders als Maria Schneider en Carla Bley.

'Tribal' wordt gespeeld door het 'New Large Ensemble', een collectief van zestien musici met naast een ritmesectie ook blazers, strijkers en vocalisten en met Bonnefoy op piano en Rhodes Mark II. Haar composities getuigen van aandacht voor detail. Zorgvuldig opgebouwde thema's, stilistisch bijzonder fraaie arrangementen en een rijkgeschakeerde ambiance van secuur gekozen instrumentaties. 'Tribal' is een werk van grote klasse. Titels als 'Soul Edge' en 'Inner Dance' symboliseren de bijna spirituele sfeer van het album. Niet in de zin dat het zweeft of moeilijk grijpbaar is maar als uiting van muzikale authenticiteit en integriteit. Je proeft in haar werk de drijfveer om 'goede' muziek te maken. Muziek die toonbeeld is van zorgvuldige observatie en nauwgezette registratie van de wereld om haar heen. Het album 'Tribal' is onbetwistbaar een proeve van muzikaal meesterschap.

Frank Huser

SEAN BERGIN'S NEW MOB

Chicken Feet

Pingo Records

Saxofonist Sean Bergin maakt er een gewoonte van om eens in de zoveel tijd zijn MOB (My Own Band) eens grondig te herschikken. In deze nieuwe sextetversie nemen, net als in de vorige, de vocalen een belangrijke rol in. Naast de leider zelf horen we op de cd 'Chicken Feet' zijn dochter Una, die over een soepele jazzstem beschikt, en cornettiste Felicity Provan. Deze laatste beschikt over een onopgesmukte, folkachtige sopraan, die het erg goed doet in de Schots aandoende melodieën van 'Barking Dog' en 'Hatfield & McDougal'. Het is een nieuwe richting in het componeerwerk van Bergin, maar gezien zijn Schots-Ierse origine ook weer niet zo vreemd. De harp van Anna Nijdam en het slagwerkinstrumentarium (met authentieke kleppers) van Alan 'Gunga' Purves zorgen voor een perfecte bedding. Wat blijft, zijn Bergins Zuid-Afrikaanse roots, die bijvoorbeeld te horen zijn in 'Mixing It', dat we al kennen van zijn duoplatten met Ernst Reijseger en Rugério Bicudo, maar dat hier toch weer anders klinkt. De bezetting, met naast genoemde muzikanten ook nog bassist Ernst Glerum, is kaal, maar uiterst effectief, en met instrumenten als harp en ukelele (door Bergin zelf bespeeld) lekker eigenzinnig. En laten we vooral de typische Bergin-humor niet vergeten, zoals het blafwerk in 'Barking Dog', over een hond die zijn blaf heeft verloren.

Herman te Loo

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

COR BAKKER
Elettra
CB

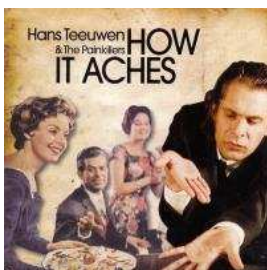

VERVOLG CD-RECENSIES

Cor Bakker viert dit jaar zijn 25-jarig jubileum als pianist en heeft ter gelegenheid daarvan eindelijk weer een jazz-cd gemaakt. Dat werd tijd, want de vorige dateert al weer uit 1993: 'Declared', zijn cd met muziek van Clare Fischer, die hij samen met collega-pianist Bert van den Brink opnam. Die cd is al heel lang uitverkocht, maar bij <http://www.fonos.nl>, de discotheek voor alle Nederlandse muziek, kun je 'm nog wel bestellen. Via een Italiaanse saxofonist kreeg Bakker een tip voor een mooie opnamestudio in de Apennijnen, een kilometer of zestig boven Rome. De ideale plek voor een ontspannen opnamesessie. Hij streek er voor 'Elettra' streek met gitarist Jesse van Ruller, bassist Clemens van der Feen en slagwerker Hans van Oosterhout neer in het landelijk dorpje Montebuono. Daar namen ze de muziek in drie dagen op. De cd is voor het grootste deel met Bakkers composities gevuld, enkele komen van de hand van Jesse van Ruller en een is door bassist Van der Feen aangeleverd. De composities passen de pianist als een handschoen. 'Clemenza' doet herinneren aan het Modern Jazz Quartet, zonder vibrafoon. In het stuk hoor je Bakkers fluwelen toucher. 'Jesse Feel' heeft het tempo, waarin gitarist Van Ruller zich lekker thuis voelt. De strakke thema's van 'Dolci Ricordi' - zoete herinneringen- en 'Viva Montebuono' - de naam het Italiaanse plaatsje waar alles plaatsvond - worden levendig uitgewerkt. Het is pittige en daadkrachtige muziek. 'Obbo Pronto' is in tegenstelling tot wat de naam suggereert, een ballad geworden. Wellicht om chauffeur Obbo op het hart te drukken om de instrumenten weer voorzichtig van Italië naar Nederland te brengen. De muzikanten werken op 'Elettra' in goede harmonie samen. Dat was ook op al zo bij Cor Bakker en Bert van den Brink op de cd 'Declared'. Dat is naar mijn idee de hand van Bakker. 'Elettra' is een evenwichtige cd met pure jazz is geworden.

Hessel Fluitman

HANS TEEUWEN & THE PAINKILLERS
How It Aches
Pias

Toen Hans Teeuwen ophield als (Nederlandstalig) cabaretier, en zich stortte op een zangcarrière als crooner, leek dat een goed volgehouden grap. Met deze nieuwe cd 'How it Aches' lijkt het zingen toch echt een serieuze zaak te zijn geworden. Nou ja, serieus... Gelukkig niet, want dan zou Teeuwen al gauw buiten de boot vallen. Anders dan in zijn eerste zangexercities grijpt hij niet naar het Great American Songbook, maar heeft hij eigen repertoire geschreven. De begeleiders zijn nog wel steeds dezelfde, en met Benjamin Herman (saxen), Jesse van Ruller (gitaar), Ruben Hein (piano), Kasper Kalf (bas) en Joost Kroon (drums) heeft hij een sterrenband achter zich staan. Het repertoire varieert van knetterige rock & roll via huppelige country & western tot zwoele jazz. En dit alles voorzien van de absurdistische kijk op de wereld die we van Teeuwen al gewend waren. Sterker nog, we komen een liedje tegen dat we al kennen. 'Hardware Store' is een Engelstalige versie van het hilarische 'Snelkookpan', met ditmaal teksten als 'Hardware store, hardware store/Barry doesn't want to lick his mother anymore'. Het zijn ook de teksten die de bijna-ontroerende liedjes als 'The Worst of Me' en 'Weak Spot' behoeden voor klefheid. Heerlijk is de Sinatra-pastiche over drank en sigaretten, 'Get Me Some', en de tekst van het vaudeville-achtige 'Her Majesty' blijft nog dagen lang in je hoofd hangen: 'I like your cunt, I think it's marvellous, I think it's number one'.

Herman te Loo

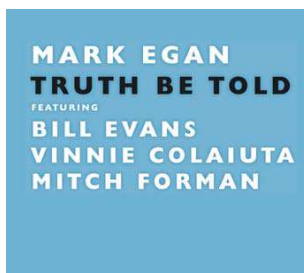

PASCAL SCHUMACHER/JEF NEVE**Face to Face**

Enja

MARK EGAN**Truth be told**

BHM

Mark Egan met de Pat Metheny Group (1978):
<http://www.youtube.com/watch?v=8Iw8Le2XeIM>
CLUB DES BELUGAS**Zoo Zizaro**

ChinChin Records

VERVOLG CD-RECENSIES

De Luxemburgse vibrafonist Pascal Schumacher en de Belgische pianist Jef Neve kennen elkaar al een flinke tijd. En dat is te horen op deze duo-cd. 'Face to Face' kenmerkt zich door subtiel, genuanceerd, en weloverwogen spel. De twee zijn meesters in het neerzetten van sferen en beelden, die de perfecte soundtrack kunnen vormen voor een film in je hoofd. Melancholieke melodieën met de kracht van een goede popsong ('I've Found Him'), lichtvoetige dansjes ('Dreamlike Space'), hypnotiserende minimal music-patronen ('Wonderworld') en een ontroerende ballad op zijn tijd ('Ancil'), het is er allemaal. Alles klinkt behoorlijk gecomponeerd (door beide heren, met uitzondering van Bobby Hutchersons 'Cirrus'), maar dat zegt vooral iets over de improviserende kracht van beide muzikanten. Want hoeveel compositie of improvisatie er nu precies in zit, doet er niet toe. Het klinkend resultaat spreekt immers voor zichzelf.

Herman te Loo

Bassist Mark Egan musiceert het liefst in een kwartet. 'Truth be told' laat dat ook horen. Met naast Egan op (gewone en fretloze) basgitaar, saxofonist Bill Evans, Mitch Forman op keyboards en drummer Vinnie Colaiuta. Roger Squitiero speelt op enkele nummers percussie. Mark Egan is voor het publiek vooral bekend door zijn deelname aan de Pat Metheny Group in de jaren 1977 - 1980. Daarna heeft hij verschillende projecten gedaan, onder meer met de groep Elements (met onder anderen voormalig PMG-drummer Danny Gottlieb) waarmee hij tien albums produceerde. 'Truth be told' is het resultaat van de samenwerking van vier musici die elkaar lang kennen en veel samenspeelden maar nog niet eerder in deze samenstelling een opname maakten. Het werd dus wel eens tijd. En dat lijkt je te kunnen horen in het plezier dat van de muziek uitgaat. Een plaat met sterke 'grooves' en door de combinatie van keyboard en sax ook met een breed, bijna gezwollen geluid. Egans spel doet denken aan dat van Marcus Miller in nummers die een mix van soul en bebop laten horen. Maar ook invloeden van Jaco Pastorius zijn onmiskenbaar aanwezig, vooral als hij op de fretloze bas soleert met mooie melancholieke figuren. De muziek is pure fusion, van hoog niveau maar misschien hier en daar een tikkeltje aan de brave kant. Maar dat past wel bij Mark Egan die voorkeur lijkt te hebben voor 'mooie' muziek.

Frank Huser

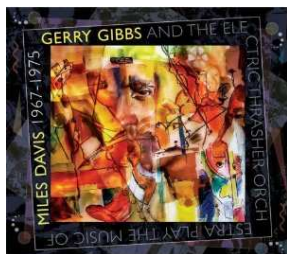
Club des Belugas is toonaangevend als het gaat om Nu-jazz, soms ook wel electro-jazz genoemd of 'lounge muziek'. Muziek met sampling, orkestrale arrangementen, repeterende drum-loops, remixen van bekende dikwijls oude nummers, duidelijke 'drum and bass' in een jazzy-popmuziek gekleurde context. Net als op 'SWOP' (2008) kent 'Zoo Zizaro' die zeer toegankelijke, prettig klinkende melodieuze benadering. Bigband, swingorkest en croonermuziek. Club des Belugas maakt ook vooral muziek met een knipoog. Het is buiten kijf goed gemaakt, met intelligent geproduceerde mixes en aansprekend gebruik van samples. Maar het geeft je vooral die glimlach en niet te vergeten, een zachtjes meetikkende voet. Want de ritmes zijn onweersaanbaar. Hoogtepunt is een remix van Ella Fitzgeralds 'Air Mail Special'. Je hoort de gesamplede doebi-ai-doebie-doe stem van Fitzgerald met in de remix stuwende drums, pompende bas en prikkelende percussies. Op 5 mei 2010 speelt Club des Belugas in het Rotterdamse Watt.

Frank Huser

**GERRY GIBBS &
THE ELECTRIC TRASHER ORCHESTRA
Play the Music of Miles Davis
1967-1975**

Whaling City sound

(www.whalingcitysound.com/wcs047.htm)

VERVOLG CD-RECENSIES

Om eerlijk te zijn, ik had nogal wat vooroordelen over de muziek van Miles Davis van rond 1970. Ten onrechte, zo moet ik nu zeggen. Tot die verhelderende ontdekking ben ik gekomen toen ik Davis' muziek nog eens beluisterde als voorbereiding op deze bespreking van de dubbel-cd 'Play the Music of Miles Davis 1967-1975' van Gerry Gibbs en zijn Electric Trasher Orchestra. Davis' oeuvre van zo'n veertig jaar geleden is soms heftig, maar uitstekend 'verteerbaar'. Drummer Gerry Gibbs heeft met zijn orkest een serie stukken van Miles uit de genoemde negen jaar als een doorgecomponeerde suite op de cd gezet. Elke set bestaat uit dertien composities. De orkestleden hadden eerder al ervaring opgedaan met het vertolken van de muziek van Davis' 'Bitches Brew'. Ze kenden dus het klappen van de zweep. 'Play the Music of Miles Davis' is een album geworden dat je optilt en meeneemt. Niet in de laatste plaats door het felle drumwerk van Gibbs. Samen met twee percussionisten, een elektrische en een akoestische bassist, een gitarist, toetsenist en drie blazers speelt hij twee intrigerende sets. De muziek komt er uitbundig uit. De adrenaline en de gedrevenheid spatten van de schijf. Dit is geen naspelen, maar interpreteren op zijn best. In de liner notes geeft Gibbs aan dat hij niet kon kiezen uit de vier (!) opgenomen sets. De directeur van het label stelde toen voor om er een dubbelalbum van te maken, zoals Miles dat ook in de jaren zeventig deed. Derhalve is nu 50% van de opname uitgebracht. De twee sets maken me uiterst nieuwsgierig naar de andere twee.

Hessel Fluitman

**MARIA MARKESINI
12 sketches,
The Mimis Plessas Songbook
Universal, Technotropon**

Een van de sensaties van de Jazzimpuls-serie 2009 – 2010 is de reeks dubbelconcerten die het duo van pianist Bert van den Brink en zangeres/pianiste Maria Markesini geeft. Markesini's eerste cd '12 sketches, The Mimis Plessas Songbook' werd in 2007 opgenomen met een volledig Nederlandse bezetting: De Vaste Mannen en het Jurriaan Berger Quartet. Beide ensembles begeleiden haar in een aantal songs.

Mimis Plessas is een van de belangrijkste componisten in Griekenland. Hij is daar bekend om zijn grote verdiensten voor het populaire lied, de jazz, opera en aanverwante muzieksoorten. Plessas is een muzikale duizendpoot op hoog niveau. Constante factor in zijn muziek is de jazz. Die invloed komt steeds weer naar voren.

De door Markesini voor haar debuutalbum gekozen liederen komen uit de diverse genres waarin Plessas heeft gecomponeerd. Ze heeft de liederen een eigen draai gegeven, zonder de essentie uit het oog te verliezen. Haar interpretatie van de muziek zweeft over de randen van jazz, chanson en (Griekse) wereldmuziek heen. Ze neemt alle ruimte en maakt van elke lied een feest, ondanks dat de meeste gaan over het onklusbare verlangen naar liefde of over de liefde die verdwijnt. De eerste helft van de cd, wanneer De Vaste Mannen haar begeleiden, is de muziek wat losser en intiemer, wat meer gevoelsmatig. Het Jurriaan Berger Quartet klinkt wat strakker. Dat komt deels door het gebruik van de sopraansaxofoon en in andere stukken door het drumwerk. Dat voor twee benaderingen is gekozen, spreekt mij wel aan. Het maakt de cd sterker.

Hessel Fluitman

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

TRIO BRAAMDEJOODEVATCHER

Quartet B

BBB

(www.michielbraam.com)

VERVOLG CD-RECENSIES

Vorig jaar bestond het Trio BraamDeJoodeVatcher alweer twintig jaar. En het drietal zou zichzelf verloochenen als het daarbij zou omkijken. Om het heuglijke feit te vieren werd dus een tournee ondernomen waarbij het trio op verschillende plekken werd uitgebreid tot een kwartet van steeds andere samenstelling. Daar slaat de titel 'Quartet B' op, maar die heeft nog een extra lading, want het resultaat klinkt (althans, bij deze opnamen) inderdaad als een kwartet, en niet als een trio-plus-gast. Het allermooiste kwartet, dat dan ook met vier tracks ruim is vertegenwoordigd op deze dubbel-cd, is de combinatie met Michael Moore. Het is, zoals dat in het Engels heet, 'a marriage made in heaven', en eigenlijk is het wonderbaarlijk dat het viertal nooit eerder in deze combinatie heeft gespeeld.

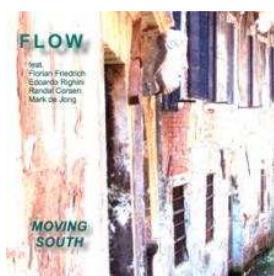
Moore maakte zijn keuze uit het boek (het 'Q Book') met composities dat Michiel Braam zijn gasten aanbood als uitgangspunt voor de ontmoeting. Zo horen we hem onder meer schitteren in het melancholisch wankelende dansje 'Q 2' en het Tristano-achtige 'Q 23'. Andere gasten kozen er soms voor om het 'Q Book' geheel links te laten liggen en voor pure improvisatie te gaan. Het slotstuk met de Brit Paul Dunmall (op doedelzak en sopraansaxofoon) is er een voorbeeld van. Het is meteen het meest abstracte stuk van het album. Leuk is ook om een aantal stukken meerdere malen langs te horen komen. Zo is het bluesy 'Q 1' te horen met de Amerikaanse trompettist Taylor Ho Bynum (die met zijn dempers mooi in de intimiteit van de blues duikt) en met Peter van Bergen op tenorsaxofoon. De Nederlander opteert voor een voor hem tamelijk ongebruikelijke rol van blues-shouter (maar dan uiteraard wel in een Van Bergense abstractie van dat fenomeen). Wie een nog beter beeld van de verhouding tussen compositie en uitwerking wil krijgen (en noten kan lezen) kan een pdf van het 'Q Book' bestellen bij de componist. Een leuke geste, en misschien een handreiking voor wie zelf eens wat van Michiel Braams hersenspinsels wil spelen.

Herman te Loo

FLOW

Moving South

Flow Production

Bekijk Florian Friedrich op:

<http://www.florianfriedrich.com>

'Moving South' is het aansprekende debuut van basgitarist Florian Friedrich als bandleider van Flow. De titel van het album geeft ook een vingervijzing voor de stijl van de muziek. Het spreekwoordelijk zuidelijke temperament vormt de rode draad in de composities en het spel. Warmbloedig en bezielend. Zwoele, prikkelende klanken van de Spaanse gitaar (Eduardo Righini) omgeven door speelse drums en percussies (Mark de Jong), warme en ritmische baslijnen (Florian Friedrich) en melodieuze akkoorden op de piano en de Fender Rhodes (Randal Corsen). Uitstekende en fris klinkende opname waarop het spelplezier duidelijk hoorbaar is. 'Moving South' wordt gekenmerkt door fantasievolle jazzarrangementen waarin Latin een prominente plaats inneemt. Het rijke basspel van Florian Friedrich doet, met de mooi gearrangeerde akkoorden en lijnen die wisselend het fundament voor de composities vormen en de melodie spelen, soms denken aan dat van bassisten als Marcus Miller en Victor Wooten. Het heeft iets luchtigs, is bijna frivool, en is zowel inventief als constructief. 'Moving South' bevat voor het merendeel werk van Friedrich en enkele composities van anderen waaronder een boeiende bewerking van 'Footprints' van Wayne Shorter. Flow is een getalenteerde band die met dit album de luisteraar aan zich weet te binden met fris spel, maar ook door de sterke 'groove'. Een indrukwekkend debuut.

Frank Huser

TRUC DE KEZZEK**It takes a tough man... to cook a tender chicken**

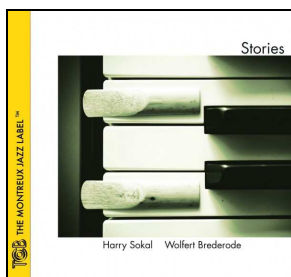
PAO Records

Audio-clips zijn te beluisteren op:

<http://www.trucdekezzek.com>**HARRY SOKAL & WOLFERT BREDERODE****Stories**

TCB Records

Luister naar 'Stories' op:

<http://www.wolfertbrederode.com>**VERVOLG CD-RECENSIES**

Complexe ritmes, gebruik van syncope (waarbij het accent op de tel wordt gelegd waar je het niet verwacht, zoals in een 'off-beat'), pentatonische toonladders (met toonreeksen van vijf tonen) en de vraag-antwoordvorm in bijvoorbeeld de blues en de oude groepszangen. Enkele kenmerken van de vroege Afrikaans-Amerikaanse voorlopers van de hedendaagse jazz. Of misschien beter gezegd, wortels van de ontwikkeling van de jazz aan het begin van de twintigste eeuw. 'It takes a tough man... to cook a tender chicken' is gebaseerd op en representeert deze muzikale oorsprong in een moderne benadering. Een bijzonder fascinerende ontdekkingsreis waarin het ensemble van Truc de Kezzek ons voorgaat. Met Peter Massink op tenor- en sopraansax, fluit en basklarinet, Barney Girlinger op trompet en bugel, Ali Angerer op tuba en Tobias Weber op drums en percussie als de gedreven gidsen. Mogelijk dat op het eerste gehoor menig een geneigd zal zijn de muziek op deze plaat als 'free jazz' of als avant-garde te omschrijven. Die laatste term is interessant omdat je het werk van Truc de Kezzek inderdaad en letterlijk als de vertolking van de 'voorhoede' kunt beschouwen. Het grijpt terug op de essenties van de oorsprong. De plaat kent composities (voor het merendeel van Massink) die op het eerste gehoor een zekere ongepolijstheid hebben. Maar dat is schijn. Doordat de groep als brassband (fantastische en frappante instrumentatie) klinkt, ontstaat een warme en innemende klank. Het werk is boeiend, verrassend en ondanks de complexe structuren uiterst toegankelijk en bijzonder onderhoudend.

Frank Huser

Een verhaal is een compositie. En de compositie is een verhaal. Compositie en verhaal als constructies voor een reële werkelijkheid of een bedachte realiteit. Als vertalingen van ervaringen van gevoel en verstand. Essentieel voor een verhaal is de verteller die het verhaal vertelt en de luisteraar die naar dat verhaal luistert. Bijzonder wordt het wanneer verteller en luisteraar van rol wisselen of als de luisteraar ook als toehoorder deelneemt aan het creëren van het verhaal en de verteller ernaar luistert. Dan wisselen perspectieven, verschuiven decors, verandert de context en ontstaat er een bijna transcendente werkelijkheid. Het vertelde verhaal is dan geen uitkomst van bedachte compositie maar als het werk dat ter plekke ontstaat. Dat is wat er gebeurt in 'Stories' van de Oostenrijkse saxofonist Harry Sokal en de Nederlandse pianist Wolfert Brederode. Sokal beschrijft het album als 'de uitdrukking van een sensuele interactie met elkaar'. Een vorm van sensualisme waarin waarneming en gewaarwording leiden tot nieuwe inzichten. Een uiting van improvisatie, gebaseerd op wat er hier en nu gebeurt in plaats van spel dat uitgaat van de kennis die we hebben. Sensualiteit die ook sensitiviteit veronderstelt, een nauwkeurig luisteren naar het verhaal van de ander. En daarmee leidt 'Stories' tot fascinerende beelden, tot gevoelige impressies en tot een uiterst fijnzinnig evenwicht tussen (tenor en sopraan) saxofoon en piano. 'Stories' is een bundeling verhalen waarin beide vertellers de luisteraar meenemen en leiden door een landschap waarin verfijnde poëzie en subtiele lyriek de toon bepalen. 'Stories' is het verhaal van de ontmoeting van twee grote vertelkunstenaars en luisteraars en hun beeldende relaas van de verhalen die zij elkaar vertellen.

Frank Huser

XLJAZZ
Martian Art
Buitenkunst
 (admi@buitenkunst.nl)

Bekijk XLJAZZ op:
<http://bit.ly/cS5O75>

VERVOLG CD-RECENSIES

Zoals in voorbije tijden luxe zakdoekjes in fraaie kartonnen doosjes over de toonbank gingen, zo verscheen onlangs in een vergelijkbare verpakking de cd 'Martian Art' van XLJAZZ met muziek van Martin Fondse. 'Extra Large' slaat hier niet alleen op het formaat van het gebodene (of van de doos), maar ook op de ambitie van deze onderneming, want XLJAZZ is een project van BUITENKUNST, geïnitieerd door Arthur Schmidt en Gerrit Jan Binkhorst, 'waarin gevorderde amateurs, nieuw talent en semi-profs in een grote en veelzijdige bezetting, op hoog niveau samenspelen met topsolisten uit de jazz en de wereldmuziek', zo lees ik op de bijsluiter. 'Excusez du peu' placht onze leraar Frans in zulke gevallen te zeggen, al betrof haar commentaar vaker een onvoldoend cijfer voor een proefvertaling, dan dat zij oprecht geïmponeerd was.

Wie het oktobernummer van het Jazzbulletin nog onder handbereik heeft, komt daarin een interview tegen met componist/pianist Martin Fondse. Onder het opschrift 'Ik ben een milde anarchist' vertelt Fondse hoe hij te werk gaat, wat hij inmiddels afgeleverd heeft, waar hij mee bezig is en wat we nog van hem mogen verwachten. Vreemd genoeg komt deze in september 2009 opgenomen cd daarbij niet ter sprake en dat terwijl het hier toch niet om een terloops schnabbeltje gaat, maar om een kingsize, nou goed dan, extra large bigband-productie. Dirigent/componist/arrangeur/vibrandoneonist (!) Martin Fondse, twee solisten, klarinettist Claudio Puntin en gitarist Sander Hop - de één uit Zwitserland, de ander uit Amersfoort - plus 27 orkestleden doen er aan mee, verdeeld over vier trompetten, vier trombones, elf rietinstrumenten, vijf strijkers en een ritmesectie. De muziek valt volgens het bijgevoegde programmaboekje grotendeels onder de noemer 'programmamuziek', omdat de luisteraar niet alleen iets moet horen, maar tegelijkertijd ook iets moet zien. Deze luisteraar heeft daar echter geen behoefte aan, de muziek boeit hem meer dan voldoende; anders legt hij wel een dvd-schijfje op de schuifla.

Laten we het dus over de muziek hebben, elf stukken zijn het en eigenlijk nog een paar meer, want sommige van die elf bestaan uit meerdere thema's. De gastsolisten, klarinettist Claudio Puntin en gitarist Sander Hop (neem bijv. 'Christiania Pusher') en ook Martin Fondse met zijn vibrandoneon ('Paraíso'!), krijgen de meeste ruimte. Maar er zijn ook solisten uit het ensemble, zoals bugelist Leo Alleman ('Martian Colours') en trompettist Wouter Hakhoff ('Fragrant Moondrops'). Drie saxofonisten komen als solisten aan bod in 'No, not Huppert', één van de meer jazzy stukken. Vooral Rob Stricks aangename baritongeluid is mij bijgebleven (speelt hij ook bariton in 'Moondrops?'), zonder overigens Willem Stevens (sopraan) en Vera Verwoert (alt) te kort te willen doen. Andere solisten uit het orkest zijn pianist Jasper Huiskamp en de stipt spelende slagwerkster Eva Korse. Sander Hop, die zich in diverse gitaarstijlen thuis voelt, verdient extra lof voor zijn bijdrage aan 'Late Night Engelbåt', een persoonlijke herinnering van Martin Fondse aan de tijd die hij in Keulen doorbracht bij Bob Brookmeyer, zo goed als Claudio Puntin voor zijn basklarinet spel in 'The Chase'. Behalve naar de componist/dirigent en de solisten gaan mijn complimenten uit naar het hele gezelschap. Fondse's zeer gevarieerde muziek staat als een huis en het zou te wensen zijn als deze combinatie langer bijeen kon blijven. Maar ja, daar gaat Jazzflits niet over... tenzij iedereen, die van goede wil is, deze plaat aanschaft.

Lex Lammen

THE KONRAD KOSELLECK BIG BAND

My favorites sing!

Mons Records

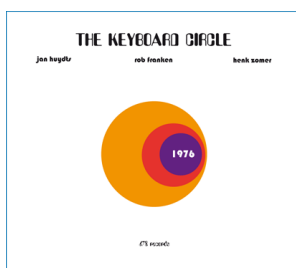
Video-clips te bekijken op:

<http://www.koselleck.com>.

THE KEYBOARD CIRCLE

1976

678 Records

Voor soundclips, ga naar:

<http://www.678records.com>

VERVOLG CD-RECENSIES

Vergis je niet! Wanneer op het omslag 'bigband' staat betekent dat niet per definitie een spetterend geheel van vette blazers die in strakke en staccato gespeelde arrangementen 'de pan uit swingen'. Althans, zo vanzelfsprekend gaat dat niet bij de bigband van orkestleider Konrad Koselleck. Oh jawel, er zijn vette blaaspartijen en het swingt onmiskenbaar. Maar het menu dat Koselleck ons voorschotelt is onverwacht en opmerkelijk gevarieerd. Met nummers die hun oorsprong hebben in cabaret, jazz, theater, rock en pop. Een ratatouille van stijlen met als constante factor de onbetwistbare kwaliteit van een achttien leden tellende solide spelende band. Jazzvocalist Edwin Rutten opent de aantrekkelijke spijskaart van 'My favorites sing!' met een compositie van Harry Bannink. Daarna volgen Lydia van Dam, Ellen ten Damme, Esra Dalfidan, Claron McFadden, Deborah Carter, Mapi Quintana en Sven Ratzke die als Konsellecks vocale favorieten hun talenten ten toon spreiden. Nederlands, Turks, Duits, Spaans en Engels repertoire passeert de keuken van meesterkok Koselleck. Het palet wordt gekleurd door zowel uptempo nummers als prachtig subtiel gespeeld ballades, met fluwelen solos ingebed in rijke arrangementen. Dit is bigband op z'n best. Muzikaliteit van hoog niveau. Kosellecks big band representeert de stijl van de klassieke bigband, met breed getoonzette patronen en wisselende soli, maar in een vorm die toonbeeld is van opmerkelijke orkestrale vindingrijkheid. Om de maand op de maandagen in het Bimhuis.

Frank Huser

In 1976 richtten toetsenisten Rob Franken (1941-1983) en Jan Huydts The Keyboard Circle op en vroegen ze drummer Henk Zomer het trio te complementeren. Een bezetting van twee toetsenisten (Fender Rhodes, Hohner clavinet, Hohner string ensemble, Solina string ensemble en ARP Odyssey synthesizer), die ook de baspartijen voor hun rekening nemen, en een drummer. Journalist Frank Jochemsen vond vorig jaar de banden van een live-opname van dit trio terug, opnamen van een concert in De Trucker in Pijnacker op 8 februari 1976. De VPRO-radio registreerde het optreden indertijd, maar van uitzending is nooit iets gekomen. 1976 was de tijd van de Mahavishnu Orchestra (met gitarist John McLaughlin), pianist Herbie Hancock met zijn Headhunters, toetsenist George Duke, violist Jean-Luc Pomy, drummers Billy Cobham en Tony Williams en de tijd van 'Bitches Brew' van Miles Davis. Experimentele jazz, fusion en jazz-rock dus. En nu ruim dertig jaar later komt deze opname van The Keyboard Circle boven water. Een opname die opmerkelijk actueel klinkt. Niet alleen qua geluidswaergave (uitstekende mastering door Marc Broer), maar ook in muzikaliteit. Dat fusion inmiddels de hoogtijdagen voorbij is, laat onverlet dat deze opname niet alleen historisch voor de Nederlandse jazzgeschiedenis van grote waarde is maar ook muzikaal nog immer op uitzonderlijke wijze blijkt geeft van de compositorische talenten van Huydts en Franken. Plus dat de heren, inclusief drummer Henk Zomer, hun grote virtuositeit en voortreffelijk samenspel op deze opname laten horen. Er wordt zeer geïnspireerd gespeeld. Strak, swingend en met gedrevenheid. '1976' is een historisch juweel van ongekend grote klasse en een indrukwekkend muzikaal document.

Frank Huser

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

BOBBY MCFERRIN & VOICESTRA
VOCABuLarieS
 Emarcy

VERVOLG CD-RECENSIES

Na een cd-stilte van acht jaar heeft Bobby McFerrin een nieuwe zangplaat losgelaten. Behoudens enige percussie en een enkele saxofoon wordt er alleen op gezongen door McFerrin en zijn Voicestra. Zijn stemmenorkest, dat al weer ruim twintig jaar bestaat. De cd 'VOCABuLarieS' bevat allemaal nieuwe composities en is een geheel ander project dan we tot nu toe van McFerrin gewend zijn. De cd is te beschouwen als de opvolger van zijn 'Circlesongs' uit 1997. Die zong hij ook in met het Voicestra. Bij VOCABuLarieS is een unieke werkwijze gevolgd. De zangstukken zijn samengesteld uit opnamen per stem of van kleine groepjes. Door middel van synthesizerprogrammering zijn al die stemmen in elkaar geschoven. In totaal hebben 52 zangers en zangeressen hun partijen ingezongen. Niet zelden ook op andere dan hun eigen hoogte: McFerrin bijvoorbeeld zingt partijen van bas tot sopraan. In het boekje is keurig bijgehouden welke partijen de diverse zangers en zangeressen voor hun rekening namen. Alles bij elkaar waren meer dan duizend uren stemopnamen nodig om dit project tot een goed einde te brengen. Het is op zich al een kunst om uit al die stempuzzeltjes een eenheid te creëren. Dat het resultaat ook nog spannend is en swingt, is helemaal een prestatie. Dat hebben McFerrin, de vele zangers en zangeressen uit alle geledingen en Roger Treece als zanger, programmeur en producer, toch maar mooi voor elkaar gekregen. Ze hebben de opwindning weten te behouden en de zaak niet dood geprogrammeerd. Het resultaat is een serie van zeven songs die de luisteraar meenemen in een duizelingwekkende achtbaan van zang en schoonheid. En die bovendien ook als geheel een perfecte eenheid vormen. Vraag u niet af of het jazz is, klassiek of wereldmuziek. Beter is het om je in de muziek onder te dompelen en er in mee te gaan.

Hessel Fluitman

JUNGLE BOLDIE
Jungle Boldie
 Turtle Records

Voor sound- en videoclips, ga naar:
<http://www.jungleboldie.com>

In 2000 verscheen 'Op', een eerbetoon van bassist Tony Overwater aan bassist Oscar Pettiford. Met gastspelers Ernst Reijseger (cello) en Ack van Rooijen (bugel) en met Wim Kegel (drums) en Maarten Ornstein (sax en basklarinet) als leden van het kerntrio rond bassist Overwater. Op 'Far East Revisited' (2005), het eerbetoon aan Duke Ellington, speelde het Calefax Reed Quintet met het 'Tony Overwater Trio'. Inderdaad met dezelfde Kegel en Ornstein. En nu, tien jaar na 'Op', zijn Overwater, Kegel en Ornstein het trio 'Jungle Boldie' en is hun gelijknamige plaat verschenen. Het 'debuut' dus van Jungle Boldie maar tegelijk de uitkomst van een lange muzikale vriendschap die eind jaren tachtig op het Haags conservatorium aanving. 'Jungle Boldie' is als plaat en als band het resultaat van een authentieke verkenning van het idioom van de jazz. Dat wil zeggen, een optelsom van improvisatie en communicatie. De groep verkent en verlegt grenzen. Het enige wat vaststaat en onbetwistbaar bepalend is, is de passie voor muziek. Die uit zich in hun streven naar oprechte vrijheid. Het is alsof het trio de leegte zoekt waarin vooral vragen worden gesteld en waarin ze niet op zoek zijn naar de antwoorden die we eigenlijk al kennen. 'Jungle Boldie' is het festijn van de interactie. Dat maakt deze plaat tot een juweel. Niet zomaar opzetten, maar aandachtig luisteren! Luisteren naar wat er gebeurt, horen hoe deze drie getalenteerde musici elkaar vinden in ritme en toon. 'Jungle Boldie' laat muziek vooral ontstaan. Fascinerend.

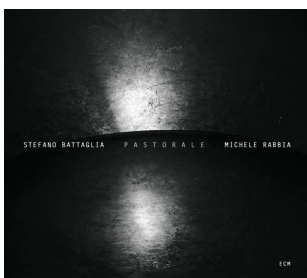
Frank Huser

BRAD MEHLDAU
Highway Rider
 Nonesuch

Bekijk de video 'the making of' op:
<http://www.bradmehldau.com>

STEFANO BATTAGLIA/MICHELE RABBIA
Pastorale
 ECM

VERVOLG CD-RECENSIES

Van 'Introducing Brad Mehldau' (1995) tot 'Highway Rider' (2010) laat pianist en componist Brad Mehldau zich kennen als een nauwkeurig onderzoeker. Uiteraard eveneens als begenadigd pianist, maar niet minder ook als iemand die diepgaand reflecteert op wat hij vindt in zijn werk als musicus. Arbeid die gekenmerkt wordt door het willen ontrafelen van het mysterie van de muziek, overigens evenals het koesteren van dat raadsel. Met een bijna wetenschappelijke precisie onderzoekt Mehldau de grammatica, de logica en de argumentatie van muzikale structuren. Niet dat het daarmee een saaie bedoening wordt. Integendeel.

Ook op de dubbel-cd 'Highway Rider' kunnen we volop genieten van Mehldaus muziek. Het grootste verschil met de meeste van zijn voorgaande albums, zijn de composities geschreven voor orkest. Dat deed hij eerder op 'Largo' (2002), het door Jon Brion geproduceerde album. Ook bij 'Highway Rider' is Brion de producent. Kennelijk weet Mehldau zich, als het gaat om werk met uitgebreide instrumentaties, bij hem in vertrouwde handen. Er is ook verwantschap tussen het werk van Mehldau en Brion. Brion schreef onder meer de soundtracks voor films als 'Magnolia' en 'Eternal Sunshine of the Spotless Mind', muziek met repeterende en minimalistisch getinte patronen. Ook dat horen we op 'Highway Rider'. Kleine thema's die nauwkeurig worden ontleed, bewerkt en opnieuw vorm krijgen. Het trio is eveneens present, met Larry Grenadier (cb) en Jeff Ballard (dr). Saxofonist Joshua Redman vervult een prominente gastrol. De muziek op 'Highway Rider' ademt soms de sfeer van The Great American Songbook, met theatrale en cabareteske elementen. Maar ook met stukken die de ambiance van kamermuziek kennen. Expressief en fragiel, minimalistisch en breedvoerig. Met in elke compositie de hand van Mehldau die zich vooral laat kennen in de verfijndheid en de zorgvuldig detaillering.

Frank Huser

Klank, geluid, toon, muziek. Pianist Stefano Battaglia en percussionist Michele Rabbia gebruiken al deze aspecten. Ze weten te bewerkstelligen dat een enkele sobere klank al intrigeert. En het is wéér technicus Stefano Armerio die voor volmaakte opnamen zorgt. Anders dan de titel 'Pastorale' doet vermoeden is het een feest de cd te beluisteren. Niet dat de muziek vrolijk is, maar de opgeroepen sfeer is indrukwekkend en aangrijpend. Het duo schreef de elf stukken samen. Het zijn over het algemeen korte composities die echter steeds té kort zijn, want na elk stuk ontstaat een pijnlijke stilte. Ze zouden bijna allemaal aan elkaar gesmeed kunnen worden, zodat de opgeroepen sfeer intact blijft. Bedachtzaam en behoedzaam wordt de luisteraar door een landschap geleid dat model zou kunnen staan voor een indringende film. In het zeer minimalistische 'Metaphysical Consolations' is er een elektronische grondtoon te horen met slechts een enkel belletje. Battaglia heeft zijn piano 'prepared' en dat zorgt samen met de elektronica van Rabbia voor dreigende effecten. Het tweetal musiceert uiterst geconcentreerd. Alsof de wereld buiten de Artesuno Studio in Udine in Noord Italië niet bestaat. Het titelstuk is geïnspireerd door een gedicht van Rainer Maria Rilke: 'Die sonnete an Orpheus'. Hij schreef het in 1922 en Battaglia en Rabbia schuwen niet ook dit stuk een mystieke tint te geven.

Peter J. Korten

SCOTT HAMILTON SCANDINAVIAN FIVE

Live At Nefertiti
Stunt Records

Bekijk Scott Hamilton op:

<http://www.youtube.com/watch?v=x3ZSXjzksmo&feature=related>

HIROMI Place To Be Telarc

Bekijk Hiromi op:

<http://www.youtube.com/watch?v=oZaB9urlkgA>

VERVOLG CD-RECENSIES

De saxofoon van Scott Hamilton klonk al op een imposant aantal producties. Een van zijn betere platen is 'Scott Hamilton plays ballads'. Die langzame stukken kunnen prima een intiem diner begeleiden en leveren een heerlijke 'lazy' sfeer. Ook op zijn meest recente cd 'Live At Nefertiti' staan weer zulke trage stukken: 'Tenderly' en 'In A Sentimental Mood'. Maar ook in de vlottere stukken is zijn spel niet virtuoos. Samen met vier 'Scandinavian' speelde Hamilton in december 2007 in Jazzclub Nefertiti in Gotenburg. De bekendste van het stel is gitarist Ulf Wakenius. 'Live at Nefertiti' bevat een cd en een dvd. De samenstelling van beiden is iets anders en de stukken zijn wegens het applaus op de dvd iets langer. Ook staan er interviews met de bandleiden op de dvd in de trant van: "Ik ben de bassist en mijn rol is..." Hoewel alle bandleiden royaal de gelegenheid krijgen om te soleren is het vooral Wakenius die op zijn gitaar imponeert. Zijn solo's tillen het improvisatiegehalte naar een hoger niveau. De opnamen weerspiegelen heel goed de clubsfeer uit de swingende jaren-vijftig, de akoestiek is wat gedempter en er wordt anders gespeeld voor publiek. Ook zijn de stukken wat langer. De kwaliteit van de beelden is heel aardig. Op de dvd staat ook een bonus: 'Smile' van Charlie Chaplin, een solostuk van gitarist Wakenius.

Peter J. Korten

Een snel rijzende ster uit het land van de rijzende zon is pianiste Hiromi Uehara. Ze maakte diverse cd's en is al een paar keer in Nederland geweest. Haar optredens zijn een enorme explosie van energie, snelheid en enthousiasme.

Omdat een vleugel zo lastig te vervoeren is, moet een pianist vaak spelen op de vleugel die op het podium voorhanden is. Als de kwaliteit van het instrument goed is én het publiek enthousiast, komt alles goed. Dat is het idee achter de titel van de cd: 'Place To Be'. Het titelstuk is dan ook opgedragen aan "alle mensen op alle nieuwe plaatsen die ik bezocht en die me 'a place to be' gaven". Andere titels verwijzen naar oorden waar ze optrad: New York, Frankrijk, Sicilië, Bern, Boston, de Azoren, Duitsland en Las Vegas. Deze reeks geeft aan dat ze behoorlijk populair is in de wereld.

'Haar vingervlugheid is fenomenaal. Maar gelukkig zijn haar virtuositeit en muzikaliteit in balans.'

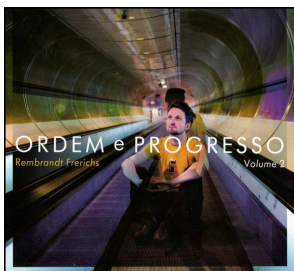
Haar vingervlugheid is fenomenaal. Maar gelukkig zijn haar virtuositeit en muzikaliteit in balans. Als in het openingsnummer haar ene hand razendsnel over de toetsen danst, speelt de andere een langzamere melodie, daarmee de hektiek van het verkeer in Brooklyn uitbeeldend. Maar als de verkeerslichten weer op groen gaan...

Als na vier stukken het tempo even omlaag gaat, lijkt het er even op dat we te maken hebben met Keith Jarrett. Maar dat duurt maar kort, want daarna gaat ze weer haar eigen weg. 'Pachelbel's Canon' is een directe verwijzing naar de originele barokke compositie. Johan Pachelbel (1657 -1706) schreef het stuk voor drie violen en een bas. Als Hiromi de melodie speelt, zit er iets tussen de snaren gestopt, waardoor een klavecimbel wordt geïmiteerd en ze geeft het oude stuk een moderne glans. Direct daarop volgend: 'Show City, Show Girl', inderdaad een bruisende show! Helaas voor ons staan er in haar touragenda voorlopig uitsluitend Amerikaanse concerten gepland.

Peter J. Korten

REMBRANDT FRERICHS
Ordem e Progresso Volume 2
PlastikPeople

Luister naar Rembrandt Frerichs:
www.rembrandtfrerichs.nl/listentomusic.htm
En in duet met Jan Menu:
www.youtube.com/watch?v=7qt2go3ILb4

BRING ON THE GIRLS 1926-1934
Betty Morgan,
Esther Walker,
Peggy English,
Jane Green,
Marion Harris e.a.
Retrieval

VERVOLG CD-RECENSIES

'Orde en vooruitgang' is het klassieke motto en de titel van het werk dat componist/pianist Rembrandt Frerichs onlangs heeft gepubliceerd. Volume 1 (besproken in Jazzflits 132) van 'Ordem e Progresso' en Volume 2 zijn zowel afzonderlijk als gezamenlijk in een box verkrijgbaar. Een tweeling? Dan wel twee-eiig, gezien hun verschillende karakter. Of een twee-eenheid als in een dialectische benadering? Want orde en vooruitgang zijn wel te onderscheiden maar evenzeer verbonden. Omdat orde de basis is waarop vooruitgang is geënt en uit die vooruitgang een nieuwe orde wordt gecreëerd. Dus niet als tegenstelling maar als complementaire eenheden.

De vraag is nu hoe Rembrandt Frerichs dat muzikaal heeft vertaald. Simpel gezegd kent Volume 1 de akoestische standard' jazzbenadering en wordt Volume 2 gekenmerkt door een meer funky gearrangeerde en elektrisch geïnstrumenteerde aanpak. Is daarmee deel 1 de 'Ordem' en deel 2 de 'Progresso'? Vanuit dit gezichtspunt zouden beide delen los van elkaar beluisterd kunnen worden. En natuurlijk kan dat. Maar interessanter is om beide in elkaars verlengde te beluisteren en dan te ontdekken dat de vooruitgang ook in het eerste deel besloten ligt door de compositorische vrijheid die Frerichs hanteert. En dat de intuïtieve benadering in volume 2 een nieuwe orde creëert, getypeerd door spontaniteit. Dat is de kracht in het werk en het spel van Frerichs en zijn bandleiden. Een onorthodoxe innovatieve benadering die volledig voorkomt uit muzikale oprechtheid en niet minder dan getuige is van de liefde voor het metier. 'Ordem e Progresso' is daarmee een onvoorwaardelijk huldeblijk aan de jazz. Ik geef dus voorkeur aan de box.

Frank Huser

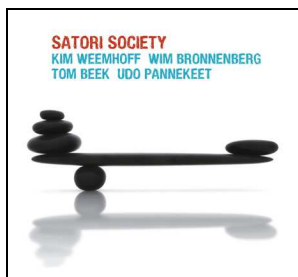
Retrieval, de naam van het label van deze cd, is vrij te vertalen als: terughalen. Het is dan ook gespecialiseerd in het opduikelen van oude (jazz-)muziek. Liefst niet de bekendste, blijkt wel uit de lijst van uitgaven. Met de cd 'Bring on the Girls' heeft het label 24 opnamen van zestien zangeressen heruitgebracht. Ze werden door geluidstechnicus Harry Coster gerestaureerd. De verzameling beidt een mooi overzicht van, naar de foto's te oordelen, voor het merendeel blanke zangeressen uit het pre-swingtijdperk. De begeleiding is in de regel in handen van jazzmusici. Onder anderen de gebroeders Dorsey op trompet en klarinet, Frank Signorelli op de piano en Eddie Lang op de gitaar. Ook klarinettist Bennie Goodman doet hier en daar mee. Ze voelden zich op hun gemak bij de jazzmuzikanten die hen begeleiden, merkt Chris Ellis over de zangeressen op in zijn begeleidende schrijven. De dames improviseren niet, al hoor je bij de bekendere songs wel regelmatig een eigen interpretatie voorbijkomen.

Je moet bij deze zangeressen niet aan de granieten zang van Bessie Smith denken. De blues vind je hier niet. Wel een leuke uitvoering van W.C. Handy's 'St. Louis Blues', met een heel licht, maar effectief aangepaste tekst. Er zit in de songs meer swing dan bij de blueszangeressen, want de vertolkers zijn meest afkomstig uit de amusementsmuziek, uit de revues en vaudeville-shows van die tijd. Je kunt beter aan de Boswell Sisters denken, al buitelen die dames stemkunstig veel meer over elkaar heen. Dat schitterende niveau wordt hier niet gehaald. Wel vind je op deze cd een keur aan hits van rond 1930. Vooral van historische waarde dus deze productie.

Hessel Fluitman

SATORI SOCIETY**Satori Society****Eigen beheer**

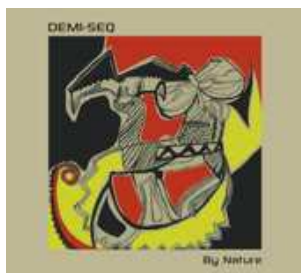
(<http://www.satorisociety.com/>)

Luister naar Satori Society:

<http://www.satorisociety.com/>

DEMI-SEQ**By Nature****Eigen beheer**

(<http://www.addyscheele.nl>)

Bekijk Demi-Seq:

(<http://www.addyscheele.nl>)

VERVOLG CD-RECENSIES

Satori Society is het laatste project van de drummer Kim Weemhoff. De gelijknamige cd bevat tien stukken, overwegend van de hand van gitarist Wim Bronnenberg en bassist Udo Pannekeet.

Weemhoff heeft zijn wortels in zowel de popmuziek (Diesel, Candy Dulfer, Mathilde Santing) als in de jazz (Monica Akihary, Dick de Graaf). De groep bestaat verder uit bekenden uit de Nederlandse muziekwereld. Satori Society maakt verfrissende jazzrock inventief voortbouwend op Miles Davis' Bitches Brew. Het verfrissende geluid is vooral toe te schrijven aan het strakke drumwerk van Weemhoff en de heldere gitaarklanken van Bronnenberg, die hiermee maar weer eens laat zien dat een piano in zijn geheel niet nodig is om jazz als een mooi harmonisch geheel neer te zetten. Ook Tom Beek's excellente sopraangeluid draagt bij de helderheid van de plaat.

Een aantal stukken springt eruit. In het nummer 'Dial-a-Lama' wordt de Boedistische innerlijke rust langzaam omgezet in een chaos waar de gemiddelde Tibetaanse monnik zich vast nog steeds uitstekend in kan vinden. 'Flirting with Beyoncé' is licht en vrolijk. De groep pakt aan het eind van de cd nog eens stevig jazzrockend uit in 'Satori Moment'.

Weemhoffs webiste noemt dit het Satori Society-project. Dat suggereert dat deze bezetting iets tijdelijks is en dat zou jammer zijn. Dit is een uitstekende groep musici die interessante muziek maakt en daarmee een vaste plaats aan het jazzfirmament verdient. Op 13 juni is de cd-release-party in Heerhugowaard. Mis 't niet!

Bart Hollebrandse

Bij het beluisteren van 'By Nature' van Demi-Seq kwam bij mij een heel aangenaam Spyro Gyro-gevoel op. Demi-Seq is een groep uit het noorden van het land, die op de melodische en elektronische kant van de jazz leunt en in eigen beheer een uitstekende cd heeft afgeleverd.

Het is een cd met mooie volwassen composities. Alle van leider Addy Scheele. Scheele is een begaafd toetsenist (piano, rhodes, synthesizers), componist en arrangeur, die al jaren meedraait in de jazz en de caberetwereld. Demi-Seq's saxofonist Gerlo Hesselink wisselt zijn rietinstrumenten af met fluit en dat geeft de plaat een heerlijk mooi en helder melodisch geluid. De ritmetandem Dennis Elderman (dr) en Hans Lass (b) doet uitstekend werk op deze plaat. Vooral Elderman springt eruit door vast, mooi en functioneel drumwerk. Hans Lass valt met name op in het nummer 'Walking Bass'.

"By Nature is een aanrader voor liefhebbers van melodisch, elektronisch geluid. Demi-Seq heeft een uitstekende cd afgeleverd."

'Salsa Sister' doet verrassend denken aan eerder werk van Chick Corea, of dat nu is vanwege het gebruik van het helaas uit het picture verdwenen instrument Fender Rhodes of het melodisch gebruik van fluit in een Return to Forever-stijl. Het is een verfrissend latin-stuk, dat zich ophoudt in het grensgebied van pop en jazz. Demi-Seq is een verrassend groep en 'By Nature' een mooi album. Een aanrader voor liefhebbers van melodisch, elektronisch geluid. Rest mij nog u te zeggen dat op track drie en vier Laurens Blimx op sopraan- en altsax is te horen en Sebastian Demydczuk op de derde track als drummer.

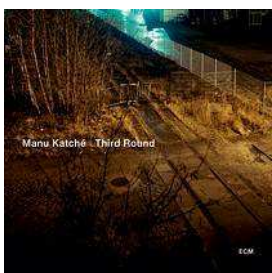
Bart Hollebrandse

GRAY CODE
Floating Point
Circumvention

(www.circumventionmusic.com)

MANU KATCHÉ
Third Round
ECM

Bekijk een track van dit album:

<http://www.youtube.com/watch?v=VyvQDOTfeJI>

VERVOLG CD-RECENSIES

De mogelijkheden van de elektro-akoestische muziek worden er in de 21ste eeuw alleen maar leuker op. Dat bewijst ook weer dit trio uit San Diego, dat klinkt als geen ander bandje dat ik ooit heb gehoord. Klarinettist Butch Rován, en gitarist Kevin Patton bedienen zich van (zelfgebouwde) MIDI-apparatuur die middels sensoren inhaakt op de bewegingen van de muzikant. Zo is er altijd een organisch verband tussen de akoestische instrumentpraktijk en de elektronische klankmanipulatie. Dat levert fascinerende resultaten op, vooral wanneer de elektronische klankwereld creatief botst met de akoestische. Een mooi voorbeeld is 'Pastoral Detune', waarin de balladachtige klarinetlijn (ondersteund door de brushes van drummer Frederick Kennedy) contrasteert met de omineuze klanken die Patton uit zijn instrumentarium haalt. Gray Code kan ijl en verstil klinken, zoals in de glasharp-achtige klanken van 'Bowed Clarinet', maar ook loosgaan, zoals in het eindduet van basklarinet en drums in 'Xaphoon'. 'Floating Point' is bovendien subliem opgenomen, zodat we alle geluiden, tot de kleinste aan toe, knisperend tot hun recht horen komen.

Herman te Loo

Zijn ouders komen uit Ivoorkust, maar Manu Katché werd in 1958 vlakbij Parijs geboren. De drummer werd bekend door zijn werk bij onder anderen Peter Gabriel en Sting. Het is zijn derde album op ECM als leider, na 'Neighbourhood' en 'Playground'. Met 'Third Round' slaat Katché een andere weg in: een totaal andere bezetting en een andere opnamestudio. En dus een ander geluid. Op 'Playground' was zijn drumspel meer overheersend dan op 'Third Round'. Hij heeft een goed herkenbaar geluid, vooral met zijn lichte cymbals en belletjes. Ook nu weer schreef de drummer alle stukken en de cd klinkt doordacht, zijn kwaliteit ligt niet in het geluidsvolume en imponerend drumspeel. Hij weet waar de goede accenten te leggen maar ook wanneer juist níét te spelen. Daardoor wordt het geheel nog muzikaler. Een belangrijke rol wordt ook vervuld door Tore Brunborg op saxofoon en Jacob Young op gitaar. In een langzame blues zingt trompettiste Kami Lyle haar eigen tekst met een poeslief stemmetje. Het tempo onderbreekt de cd prima, maar ze kan zich beter beperken tot haar instrumentele bijdragen. De cd wordt afgesloten met een miniatuurtje voor in de kleine uurtjes: 'Urban Shadow'. Katché toont zijn bescheidenheid door op dit stuk níét mee te spelen. Dat is pas een echte bandleider!

Peter J. Korten

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 12 april 2010

1. Ahmad Jamal

A Quiet Time
 (Dreyfus)

2. Rufus Reid

Out Front
 (Motema)

3. Joe Locke

For The Love Of You
 (E1 Entertainment)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

**Volg het jazznieuws
 op de voet. Ga naar:**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

CONCERTVERSLAGEN

BIK BENT BRAAM

Bik Bent Braam toert tot eind april met zijn nieuwe programma 'Serendipities' langs de podia. Zonder vooropgezet plan, geleid door het toeval, werd op 11 april in de Lindenberg te Nijmegen de setlijst met stukken voor alle musici afgewerkt. In de 'instant composing' van pianist/componist Michiel Braam kwam zijn Bik Bent tot een melodieuw concert vol verrassingen, waarbij chaos buiten de deur werd gehouden en de goed op elkaar ingespeelde musici elkaar uitdaagden om boven zichzelf uit te stijgen.

Tekst en foto: Tom Beetz

JESSE VAN RULLER FRANCIEN VAN TUINEN EN TRIPOD

Bezetting:

Jesse van Ruller (gt),
Francien van Tuinen (voc),
Jasper Blom (ts, kl bkl),
Jeroen Vierdag (b),
Joost Patocka (dr).

Datum en plaats:

27 maart 2010,
Theater Sneek,
Sneek.

Het dubbelconcert van zangeres Francien van Tuinen en Tripod, met voor de pauze gitarist Jesse van Ruller en het ritmetandem van Tripod, was voor het nieuw opgezette theater in Sneek de eerste kennismaking met jazz. Over de toeloop deze eerste keer mocht het theater niet mopperen. En over het concert ook niet. Dat was namelijk erg geslaagd.

Van Ruller had in de persoon van contrabassist Jeroen Vierdag een zeer genuanceerd begeleider. Drummer Joost Patocka, goed bekend met het repertoire van Jesse Van Ruller, kweet zich met zijn brushes ogenschijnlijk zonder moeite van dezelfde taak. Dat alles precies paste, leek een onopvallend detail, maar was essentieel voor de muziek. Dat bleek vooral in het tweede nummer: 'Circles'. Daarin raakten de musici in een 'flow'; alles klopte als vanzelfsprekend. Francien van Tuinen kwam als gast in 'Up on the roof', een gezamenlijke compositie van haar en Jesse van Ruller, even proeven hoe het podium voelde.

Na de pauze nam ze er definitief bezit van. Saxofonist Jasper Blom voegde zich bij Vierdag en Patocka en daar stond Tripod. Samen met de zangeres brachten ze het repertoire van de cd 'Daytripper'. Die werd een paar jaar terug opgenomen. De stukken hebben zich in de afgelopen periode echter verder ontwikkeld. Zo opent Jasper Blom 'Stardust' op de cd met veel power en een herhaald rif. Live speelde hij die ook, maar met meer frasen en barokker. Een mooi bewijs dat jazzmuziek voortdurend verandert. Tijdens het concert bleek verder dat het spelen met behulp van filters en echo's Blom steeds beter afgaat. Francien van Tuinen eindigde met een oude compositie van haarzelf, 'Walking in the Field'. Nog een illustratie van de voortgaande ontwikkeling van het repertoire. Op cd begint de song direct, maar tijdens het concert maakte ze eerst een aantal muzikale omzwervingen alvorens een aanvang te nemen. In de toegift zong Van Tuinen de standard 'Surrey with the Fringe on top'. Daarin blies Jasper Blom op basklarinet eerst een loopje dat op tape werd opgenomen. Die opname gebruikte hij vervolgens om zichzelf te begeleiden. Hij zorgde er voor dat zijn frasen precies in het ingespeelde fragment pasten. Een betoverende ervaring.

Hessel Fluitman

ERNST GLERUM OMNIBUS

Bezetting:

Ruben Hein (p),
Ernst Glerum (b),
Joost Patocka (dr).

Datum en plaats:

9 april 2010,
De Harmonie,
Leeuwarden.

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Het was in Fryslân een beetje Oudjaar voor VPRO/Boy Edgar Prijs-winnaar Ernst Glerum. Hij gaf in Leeuwarden met zijn Glerum Omnibus het laatste concert uit de Boy Edgar Prijs-tournee 2009. Volgende week 26 april geeft Glerum de prijs door aan gitarist Anton Goudsmit. Dan begint het nieuwe Boy Edgar Prijs-jaar.

Bassist Ernst Glerum keek tijdens het concert nostalgisch terug en vertelde uitgebreid over het hoe en waarom van de composities. Hoewel hij ze inmiddels op zijn duimpje moet kennen, bracht pianist Ruben Hein het geduld op om alle verhalen opnieuw aan te horen. Drummer Joost Patocka was duidelijk wat ongeduriger. Het was te merken dat hij eigenlijk liever wilde doorspelen. Gelukkig liet Glerum zich daar niet door van de wijs brengen, want alle achtergrondinformatie wierp een verhelderend licht op de stukken. Zo bleek 'Twill Music' geïnspireerd op de eenzame lichtreclame van een veevoederfabriek op de Veluwe, ergens langs de route van Amsterdam naar Deventer. De troosteloze aanblik inspireerde Ernst Glerum tot een dieptreurige, maar prachtige melodie. Glerum Omnibus speelde ook enkele stukken die door Glerum werden geschreven voor een televisiefilm over de haven van Amsterdam: 'Impressionistic', 'Conga Cacao' en 'Trainwave'. Dat laatste stuk, vertelde de componist nog, was eigenlijk geschreven als triobegeleiding van een melodie die door blaasinstrumenten gespeeld had moeten worden. En dan het trio. De genuanceerde benadering van drummer Joost Patocka kwam in het trioverband uitstekend tot zijn recht. Door het gebruik van de brushes en de nauwkeurige keuze voor de juiste drumstokken, overheerste zijn spel niet en bleef de intieme setting in stand. Pianist Ruben Hein kreeg alle ruimte om met gevoel te soleren. Bijna-feestvarken-af Glerum was als leider/bassist de stuwende kracht van het geheel en maakte mooie reisjes door notenland. Het is te hopen dat de Glerum Omnibus ook na deze prijstournee nog regelmatig langskomt. Hun kamerjazz is zeer de moeite waard.

Hessel Fluitman

OVERLEDEN

Erwin Lehn, 20 maart 2010 (90)

De Duitse pianist en bigbandleider Erwin Lehn was na de oorlog co-leider van het Radio-Berlin Tanzorchester. In Stuttgart richtte hij in 1951 het Südfunkanzorchester op. Lehn schreef ook muziek voor films en televisieprogramma's.

Peter Herbolzheimer, 27 maart 2010 (74)

De van oorsprong Roemeense trombonist/arrangeur en bigbandleider Peter Herbolzheimer is 27 maart in Keulen overleden. Hij begon zijn Duitse muzikantenleven in het orkest van Bert Kaempfert. In 1969 richtte hij zijn eigen Rhythm Combination & Brass op. Herbolzheimer leidde van 1987 tot 2007 het Bundesjazzorchester, een bigband voor jonge Duitse musici. Onder anderen trompettist Till Brönner, saxofonist Peter Weniger, trompettist Ingolf Burkhardt en pianist Michael Wollny maakten er deel van uit.

Herb Ellis, 28 maart 2010 (88)

Gitarist Herb Ellis begon zijn loopbaan in de jaren veertig in het Casa Loma Orkest en de bigband van Jimmy Dorsey. Begin jaren vijftig was hij aan het trio van pianist Oscar Peterson verbonden. Ellis speelde onder anderen met trompettist Louis Armstrong en zangeres Ella Fitzgerald, saxofonist Ben Webster, drummer Buddy Rich en de trompettisten Roy Eldridge en Dizzy Gillespie. Herb Ellis was een graag geziene gast in film- en televisiestudio's. Als lid van de Great Guitars, toerde hij veel met Barney Kessel en Charlie Byrd. Ellis leed aan de ziekte van Alzheimer. Hij overleed in Los Angeles.

Mike Zwerin, 2 april 2010 (79)

Mike Zwerin is als trombonist te horen op het legendarische 'Birth of the Cool'-album van Miles Davis (1949). Hij is echter vooral bekend geworden als publicist. Hij schreef voor tijdschriften als Downbeat, Village Voice en Rolling Stone. En tekende voor boeken als 'Close enough for jazz' (1983) en 'The Parisian Jazz Chronicles' (2005). Zwerin was de Parijse jazzcorrespondent van de International Herald Tribune. Hij overleed in de Franse hoofdstad na een slepende ziekte.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

UIT DE JAZZPERS

'VEEL VEDETTEN ZIJN DOOD EN HUN OPVOLGERS ZIJN WEINIG SPRAAKMAKEND'

Het was somberheid troef in de jazzwereld van zo'n 25 jaar geleden. "De grote voorbeelden verdwijnen allemaal. En wat komt er voor terug," zo verwoordde pianist Rein de Graaff de stemming van die tijd in een interview met De Volkskrant in juli 1986. Ook liep in Nederland de belangstelling voor jazzconcerten terug.

De Graaff, 43 toen, zag de toekomst uitermate donker in. "Moblely dood, Philly Joe Jones dood, Benny Goodman dood. En wat komt er voor terug?" Niet veel goeds vond de Groningse pianist: "Wynton Marsalis gaat verder waar Miles Davis in 1965 ophield, dat kennen we dus ook wel zo'n beetje. Miles hoeft van mij trouwens ook niet meer. Dan zeggen ze: als je die begeleiding wegdenkt, speelt-ie nog net als vroeger. Dan denk ik: het zal wel." En saxofonist Arthur Blythe, die toentertijd furore maakte, was voor Rein de Graaff ook niet bepaald de hoop voor de toekomst: "Wat moet ik er allemaal mee."

In Nederland zag De Graaff nog maar een handjevol talenten: pianist Robert Jan Vermeulen, drummer Marcel Serieuse, trompettist Jarmo Hoogendijk, vibrafonist Frits Landesbergen en 'een paar saxofonisten in Rotterdam'. Ook de talenten in de VS waren volgens hem op de vingers van een hand te tellen: "Ik heb het Amerikanen gevraagd die daar les geven: zit er nog wat bij? Nee, zeiden ze, er zit niet veel bij."

Sombere spraakmakers

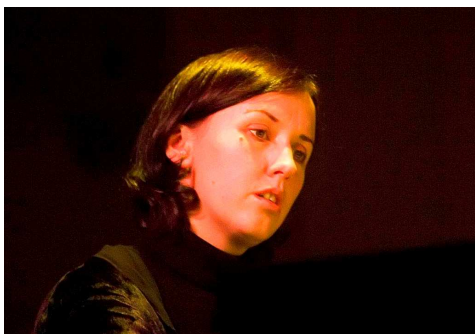
Nu denkt u misschien dat de pet van Rein de Graaff op de dag van het interview met jazzjournalist Henk Huurdeman niet goed stond. Maar De Graaff was zeker niet de enige die in die dagen ten prooi viel aan doemdenken - om maar eens een term uit die jaren tachtig te gebruiken - over de toekomst van de jazz. Er waren meer spraakmakers die de zaken weinig rooskleurig inzagen.

Belangstelling jazzconcerten neemt af

Zo luidde journalist Frank van Dixhoorn in NRC Handelsblad de noodklok al op 27 augustus 1985. 'Belangstelling voor jazzconcerten neemt af', zo kopte hij zijn artikel. Wat was het geval? De Oosterpoort in Groningen schraptte de jazzprogrammering, Vredenburg halveerde deze, het budget van Jazz in West (maandelijks een concert in De Meervaart) was tien procent lager en impresario Wim Wigt had nog nauwelijks reacties gehad op zijn aanbiedingenlijst. Met name kleine podia kregen de klappen, met alle gevolgen van dien, voorspelde de auteur. Van Dixhoorn: "De verminderde belangstelling doet heel wat kleine clubeigenaars de deuren sluiten, het gevolg is een verminderde werkgelegenheid voor Nederlandse musici en zo dunt de Nederlandse jazzmarkt zienderogen verder uit." Die jazzmarkt werd volgens Van Dixhoorn geteisterd door 'volstrekt uit de hand gelopen gages van Amerikaanse artiesten'. Volgens Wim Wigt allemaal de schuld van de hoge financiële eisen die Miles Davis stelde en die andere musici op gedachten bracht. Al zegt zijn collega Wim Hubers dat er vaak wel wat te onderhandelen viel. Voordelig was indertijd wel de dalende dollarkoers, maar die bood toch te weinig soelaas, schrijft Van Dixhoorn.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

FESTIVALS

Pianiste Nathalie Lories. (Foto: Tom Beetz)

FESTIVAL INT. JAZZ À LIÈGE

Palais des congrès, Luik

7 en 8 mei 2010

(<http://www.jazzaliege.be>)

Met onder anderen: Courtney Pine, Pascal Schumacher & Jef Neve, Fabrice Alleman & Chamber Orchestra, James Carter Quintet, Mâäk's Spirit, Empirical, Donny McCaslin Trio, Fabrice Alleman & Jean Warland, Nathalie Lories & Spiegel String Quartet (zie afb.), Nicholas Payton Quintet en Sophie Alour Trio.

INT. JAZZFESTIVAL MIDDELBURG

Abdijplein, Middelburg

21 tot en met 23 mei 2010

(<http://www.jazzmiddelburg.nl>)

Met onder anderen: Brad Mehldau, Avishai Cohen en Al Di Meola, Rik Mol, Dick de Graaff's Clazz en Jan Menu's Mulligan Moods.

THE HAGUE JAZZ

World Forum, Den Haag

11 en 12 juni 2010

(<http://www.thehaguejazz.com>)

Met onder anderen: Roy Ayers, Peter Beets, Cor Bakker, Masha Bijlsma, Lou Donaldson, Till Brönner, Candy Dulfer, Curtis Fuller, Amina Figarova, Flat Earth Society, Benny Golson, Kim Hoorweg, Cees Schrama, Nils Landgren, Bob Mintzer, New Cool Collective, Courtney Pine, Houston Person, Wayne Shorter, Joris Teepe, Toots Thielemans, Steve Turre, Sanna van Vliet en Randy Weston.

GENT JAZZ FESTIVAL

Bijlokesite, Gent

7 tot en met 18 juli 2010

(<http://www.gentjazz.com>)

Met onder anderen: Ornette Coleman, Pat Metheny Group, Gilberto Gil, Toots Thielemans, Kurt Elling, The Cinematic Orchestra, Stanley Clarke feat. Hiromi, Christian Mendoza Group, Greg Houben Trio, Pierre Vaiana & Salvatore Bonafede feat. Manolo Cabras, Jungle Boldie en Chick Corea Freedom Band.

VERVOLG UIT DE JAZZPERS

Journalist Bert Vuijsje bezocht eind juni 1986 het JVC New York Festival en greep de gelegenheid aan om ook een bezoek te brengen aan 'jazzreservaat Manhattan'. Voor De Volkskrant schreef hij er een uitgebreid artikel over (11 juli 1986). In de inleiding schetste hij meteen het probleem: 'veel vedetten zijn dood en de opvolgers zijn weinig spraakmakend'.

Twijfel over vernieuwing

Vuijsje sprak in New York onder anderen met oud-DownBeat-hoofdredacteur Dan Morgenstern. "Het probleem is natuurlijk ook dat de jazz in een fase verkeert waarin er op het eigentijdse creatieve vlak niet zo vreselijk veel belangrijks gebeurt", zegt Morgenstern. In zijn optiek zou de jazz op twee niveau's moeten voortleven, zo vertelt hij Vuijsje, "ten eerste als een soort repertoiremuziek, gespeeld door mensen die geen behoefte hebben aan vernieuwing. En tegelijkertijd zijn er dan nieuwe generaties die nieuwe dingen doen." Op de vraag of die nieuwe generaties die nieuwe dingen ook zouden gaan doen, antwoordt Morgenstern: "Ik hoop het, ik hoop het". Maar er klinkt twijfel in zijn stem, voegt Vuijsje toe.

Standaard-jazzrepertoire spelen

Gary Giddins, jazzcriticus van The Village Voice, verwachtte een grote toekomst voor orkesten die historisch jazzrepertoire zouden gaan spelen. "Mijn hoop is dat er over tien of twintig jaar overal in Amerika orkesten bestaan die het standaard-jazzrepertoire spelen, net zoals je in alle grote steden een symfonie-orkest hebt." Uiteraard moet er ook ruimte blijven voor vernieuwing, meende Giddins. "Originele muzikanten die de jazz verder ontwikkelen hebben we nog harder nodig." Die kwamen volgens Giddins niet van de universiteiten. "Al die instellingen hebben tot dusverre nog niet één interessante muzikant opgeleverd, niet één. Maar voor het spelen van standaardrepertoire zouden ze volgens mij heel goed kunnen worden opgeleid."

Repertoire binnen levende muziek van vandaag

Blue Note-producer Michael Cuscuna gruwet bij de gedachte aan orkesten die historisch materiaal gaan spelen. "Ik vind het prima dat ze het proberen, maar ik hoor zelf liever een plaat met echte muziek." Hij zocht voor zijn eigen platenproducties vaak relatief onbekende stukken uit het verleden, die hij een eigentijdse draai gaf. Volgens Cuscuna had de jazz alleen toekomst 'door het repertoire te gebruiken binnen de levende muziek van vandaag'.

Dat de jazz zich weer heeft opgericht in latere jaren weten we in 2010. De woorden van Rein de Graaff en al die andere somberaars kunnen we vandaag de dag met een milde glimlach lezen. De jazz heeft zijn vitaliteit ruimschoots bewezen. Na magere jaren, komen vette jaren. Al is het gebrek aan podia nog even actueel als in de jaren tachtig en is het jazzpubliek er sindsdien niet jonger op geworden. Maar muzikaal zit het wel snor. De vaderlandse jazzscene telt anno nu veel meer jazztalent dan een handjevol, niet in de laatste plaats door de vele buitenlandse jonge musici die in ons land het conservatorium bezoeken en hier blijven 'plakken'. En de Europese jazz heeft een prominente plaats verworven in het 25 jaar geleden door Amerikanen gedomineerde mondiale jazzlandschap. Niet langer is jazzmuziek uit Amerika ten opzichte van die uit Europa zonder meer boven elke twijfel verheven. Wie had dat gedacht, 25 jaar geleden?

Hans van Eeden

OVERLEDEN

John Bunch, 30 maart 2010 (88)

Jazzpianist John Bunch was jarenlang te vinden aan de zijde van zanger Tony Bennett (ook als zijn musical director). Hij wist met succes de stap van swing (Bunch was een groot bewonderaar van de pianisten Fats Waller en Teddy Wilson) naar bebop te zetten (Bud Powell werd zijn nieuwe held). In de jaren vijftig verkaste Bunch als lid van het Woody Herman Orchestra van Californië naar New York. Daar werkte hij onder anderen bij het orkest van Benny Goodman. Bunch overleed in Manhattan.

Eddie Johnson, 7 april 2010 (89)

Lester Young was het grote voorbeeld van tenorsaxofonist Eddie Johnson, die opgroeide in het swingtijdperk. "Nobody swung like Prez", zei hij ooit. Johnson speelde enige tijd bij het orkest van Duke Ellington, maar kon meer verdienen bij dat van saxofonist Louis Jordan en stapte over. Eddie Johnson werkte vooral veel in Chicago en was daar minstens zo bekend als zijn stadgenoten, de saxofonisten Von Freeman en Fred Anderson.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin, en aan de website www.twitter.com/jazzflits. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS**-logo is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

OVERZICHT NOMINATIES JJA AWARDS

Zestig journalisten nomineerden in 41 categorieën enige tientallen musici voor de toonaangevende Awards 2010 van de Jazz Journalists Association (JJA). De winnaars worden op 14 juni in New York bekendgemaakt. Een overzicht van enkele categorieën:

Lifetime Achievement in Jazz

Muhal Richard Abrams
Jimmy Heath
James Moody
Paul Motian
Wayne Shorter
Randy Weston

Best Contemporary Jazz Album Infernal Machines

Darcy James Argue's Secret Society, New Amsterdam Records

Historicity

Vijay Iyer Trio, ACT Music

Travail, Transformation and Flow

Steve Lehman Octet, Pi Recordings

Folk Art

Joe Lovano, Blue Note Records

This Brings Us To, Vol. 1

Henry Threadgill Zooid, Pi Recordings

Esta Plena

Miguel Zenón, Marsalis Music

Musician of the Year

Dave Douglas
Vijay Iyer
Joe Lovano
Sonny Rollins
Henry Threadgill

Up & Coming Artist of the Year

Darcy James Argue
Gerald Clayton
Darius Jones
Linda Oh
Esperanza Spalding

Historical Recording of the Year

The Complete Louis Armstrong Decca Sessions
Mosaic Records

Twelve Nights in Hollywood

Ella Fitzgerald, Verve Music Group

Without a Song: Live in Europe 1969

Freddie Hubbard, Blue Note Records

Pieces of Jade

Scott LaFaro, Resonance Records

Saga of the Outlaws

Charles Tyler, Nessa Records

The Columbia Studio Trio Sessions

Denny Zeitlin, Mosaic Records

Best Book about Jazz

Jazz

Gary Giddins and Scott DeVeaux, W.W. Norton

I Walked With Giants: Autobiography of Jimmy Heath,

Jimmy Heath and Joseph McLaren, Temple University Press

Thelonious Monk: The Life and Times

Robin D.G. Kelley, Free Press

The Jazz Loft Project:

Photographs and Tapes of W. Eugene Smith

from 821 Sixth Avenue, 1957 - 1965, Sam Stephenson

Pops: A Life of Louis Armstrong

Terry Teachout, Houghton Mifflin Harcourt

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Bert van den Brink/ Maria Markesini
2. Maria Markesini/Bert van den Brink
- 22-04-10 - Cultuurcentrum Griffioen - Amstelveen
- 25-04-10 - Odeon De Spiegel Theaters - Zwolle
- 09-05-10 - Muis Sacrum - Arnhem

1. Trio Johnny & Mozes Rosenberg
2. Rob van Bavel met Johnny Rosenberg
- 23-04-10 - Tripodia - Katwijk

1. Carlo de Wijs met KeyJay@LAB
1. KeyJay@LAB & World Voices
- 24-04-10 - Cool KenC - Heerhugowaard
- 28-05-10 - De Meervaart - Amsterdam (mett: Do)

1. Piet Noordijk & Peter Beets
2. The Beets Brothers met Piet Noordijk
- 20-05-10 - Theater De Stoep - Speijkenisse
- 29-05-10 - Schouwburg De Kring - Roosendaal

1. Mike del Ferro Trio
2. Monica Akihari Kwartet
- 30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. State of Monc met 'Nu-Jazz'
2. State of Monc & Ben van den Dungen
- 23-04-10 - Philharmonie - Haarlem
- 14-05-10 - Schouwburg Almere - Almere
- 30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp
- 04-06-10 - Schouwburg Orpheus - Apeldoorn

1. Trio Bert Lochs
2. Lydia van Dam Kwartet
- 30-05-10 - Meer Jazz Festival - Hoofddorp

1. 4BEAT6

1. Ken Ard met 4BEAT6

- 22-04-10 - Stadsgehoorzaal Leiden - Leiden

www.jazzimpuls.nl

GELEZEN IN VRIJ NEDERLAND

"Als hij speelt, dan hoor je de wereld zoals die hoort te zijn. Hij speelt, gewoon, 'Get Happy' en daar word je, gewoon, happy van. Maar dat hoort helemaal niet. Daarom is het raar. Deuntjes voor schilders op de steigers en oma's aan de afwas: dat is muziek waar je vrolijk van wordt."

Sander Pleij in VN van 20 maart 2010 over pianist Brad Mehldau.

VERVOLG NOMINATIES JJA-AWARDS

Large Ensemble of the Year

Darcy James Argue's Secret Society
Jazz at Lincoln Center Orchestra with Wynton Marsalis
Maria Schneider Orchestra
Mingus Big Band
Vanguard Jazz Orchestra

Small Ensemble of the Year

Henry Threadgill Zooid
Joe Lovano Us Five
Mostly Other People Do The Killing
Vijay Iyer Trio
Wayne Shorter Quartet

Trumpeter of the Year

Terence Blanchard, Dave Douglas, Tom Harrell,
Wynton Marsalis, Wadada Leo Smith

Trombonist of the Year

Steve Davis, Robin Eubanks, Wycliffe Gordon, Roswell Rudd,
Steve Turre

Baritone Saxophonist of the Year

Hamiet Bluiett, James Carter, Ronnie Cuber, Claire Daly,
Gary Smulyan

Tenor Saxophonist of the Year

Fred Anderson, Joe Lovano, Tony Malaby, Branford Marsalis,
Chris Potter, Sonny Rollins

Alto Saxophonist of the Year

Ornette Coleman, Lee Konitz, Steve Lehman, Miguel Zenón,
Rudresh Mahanthappa

Soprano Saxophonist of the Year

Jane Bunnett, Dave Liebman, Branford Marsalis, Evan Parker,
Wayne Shorter, Steve Wilson

Clarinetist of the Year

Don Byron, Evan Christopher, Anat Cohen, Eddie Daniels,
Ken Peplowski

Guitarist of the Year

Bill Frisell, Jim Hall, Lionel Loueke, Pat Metheny,
Bucky Pizzarelli

Pianist of the Year

Kenny Barron, Vijay Iyer, Keith Jarrett, Jason Moran,
Matthew Shipp

Bassist of the Year

Ron Carter, Charlie Haden, Dave Holland, Christian McBride,
John Patitucci

Drummer of the Year

Brian Blade, Jack DeJohnette, Roy Haynes, Paul Motian,
Jeff 'Tain' Watts, Matt Wilson

Organist of the Year

Joey DeFrancesco, Larry Goldings, Dr. Lonnie Smith,
Gary Versace, Sam Yahel

Percussionist of the Year

Cyro Baptista, Hamid Drake, Zakir Hussain, Kahil El'Zabar,
Bobby Sanabria, Daniel Sadownick

Composer of the Year

Darcy James Argue, John Hollenbeck, Vijay Iyer, Steve Lehman,
Maria Schneider, Henry Threadgill

Heeft u jazznieuws? **Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.**